

உ
ஶீவமயம்.

முத்துப்பெட்டையைச் சார்ந்த
சாம்பங்குண்டையில் எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமாத்
சண்முகாதந்த சுவாமிகள்மீது

பூமணிமாவல

யென்னும்

அட்டாங்க யோகமாவல

நவமணிமாவல

மஹாதேவீமாவல

தீரிக் கவிகள்

ஶ

இவை

சுந்தரார்ச் சம்ஸ்தான வித்துவான்

இராமசாமிக் கவிராயவர்கள் குமார்

மகரா

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரால்

இயற்றப்பெற்றன

ஶ

திருச்சி தெப்பக்குளம்:

டோடஸன் பிரஸ்

1916

Ta

894.8111

KA790

TIRAKKURĀNA BOOK

உ

கணபதி துணை.

மகிபாலன்பட்டிவித்துவான் ஸ்ரீமத் மு. கதிரேசச்
சேட்டியாரவர்களியற்றிய

சாற்றுக் கவிகள்.

நீர்வளஞ் சீர்ன்ற சென்னிநன் னுடடி
னிலவிய சாம்புவ னுடைப்
பீர்வள முறுநல் லூரிடைத் திகழும்
பெரியவ னூரியசீர்க் குகன்பா
ஊர்வளம் பெறச்செய் மனத்தவன் யாரு
நாடுதற் கரியபல் சித்தி
மேர்வளம் பெறச்செய் யியல்பின னெவர்க்கு
மிதம்புரி வித்தையுங் கற்றோன் (க)

தன்னிடை யடைந்தா ருடற்பிணி போக்கித்
தகுநூயிர்க் கின்பமு முதவு
நன்னல முடையான் யாவருந் தன்னை
நாடுதற் குரியநற் றவத்தா
னன்னவன் பெயர்சீர்ச் சண்முகா நந்த
வடிகளைன் றுரைப்பமற் றவன்ற
னின்னன செயல்து ளுணர்ந்துதன் னுடற்க
ணெவ்வஞ்செய் பிணிகளைக் களைவான் (உ)

வேண்டிய மடிகள் வியப்புண்டச் செயல்கள்

மேதினி முழுவது மோங்கி

யீண்டவு நாவிற் கினியசொற் பொருளா

னிசைவுறு நவமணி மாலை

காண்டகு பாவிற் கவின்மஹா தேவ

மாலையுங் கருதும்ட் டாங்க

வேண்டகு யோக நிலையினை யுணர்தல்

யாவர்க்கு மெளிதென விசைப்பான்

(௩)

துதித்திடு நூலென் றொருபுடை யொதுக்குஞ்

சொல்லொழித் தியோகநூற் றுண்பை

மதித்துல குவப்பச் சண்முகா நந்த

மாமணி மாலையென் றொன்றும்

விதிப்படி யியற்றி ய்டிகண்முன் னிலையிற்

ன்யன்பொருள் விரித்தினி துரைத்தான்

கதித்தசெந் தமிழிற் கவிஞரிக் காலங்

கணித்திடின் முதனிலை காண்போன்

(௪)

தொனிதரு பொருளிற் கவிபல விரைவிற்

சொல்லுதல் பொருள்விரித் துரைத்த

லினியசொன் னடையிற் கருத்தினி தையடி

வெழுதன்மற் றிவையெலாம் வல்லோ

னனிவள முகவூர் இராமசா மிப்பேர்

நாவலன் றவந்தரு புதல்வன்

கனித்து நட்பி னுரிமையெற் குடையோன்

கந்தா மிப்பெயர்க் கவியே.

(௫)

தூத்துக்குடியிலிருக்கும்

திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவப் பிரசாரகர்

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ. முத்தைய பிள்ளையவர்க

ளியற்றிய

சாற்றுக்கவிகள்.

உயிர்வழி யுளத்தைச் செலுத்தியவ் வுளத்தி
 லொருவனை யெழுதிமற் றவனீ
 லுயிர்கலந் திடுதல் யோசுமா மிதனை
 யுற்றவன் முற்றவப் பயனா
 லுயிர்பல வினையால் வருந்தித நீர
 வுமையொரு பாகனா ருளாற்
 றயையுரு வாகித் தாணியில் வந்தோன்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(க)

சண்முகா நந்தசற்குரு சானே
 சரணெனப் புகுந் துதன் னொயை
 யெண்மையா வோட்டி யருளினே யுற்ற
 விதன்பய னாகநல் லன்பின்
 நிண்மையாற் நிகழு மாமணி மாலை
 சீர்பெறு நவமணி மாலை
 பண்மையா லமைமா தேவநன் மாலை
 பகர்ந்தனன் பாவலர் திலகன்.

(உ)

கந்தவே னருளாற் காசினி யதனிற்
 கங்கைதன் மரபினி லுதித்தேநீன்
 சிந்தையி லெண்ணும் பொருளெலாம் விளங்கச்
 செஞ்சொலாற் றெரித்திடுஞ் சீல
 னெந்தையூ மீச னடியவர்க் கடிய
 னிறைவரு மேத்திடு மினியோன்
 கந்தசா மிப்பேர்க் கவிஞன்யா வருக்குங்
 களிப்புறக் கவினுந் குணத்தான்.

(5-)

வேறு.

மாமணி மாலை கற்றோர் மறைசொ லும் யோத் தங்கை
 யாமல கம்போற் றேர்வா ரளவிலா தூல்கள் வேண்டார்
 காமமே முதலா நோய்கள் கணவிலுஞ் சேரா ரெந்தை
 மாமல ரடியி லென்று மன்னிவீற் றிருந்து வாழ்வார்.

(6)

மு க வு ரை

தஞ்சாவூர் ஜில்லா முத்துப்பேட்டையைச் சார்ந்த சாம்புவனோடையில் திருமடங்கட்டி வீற்றிருக்கும் பூநீர்த் சண்முகாநந்த சுவாமிகளை அறிஞர் பலரும் நன்கறிவர். வேளாங்கண்ணியில் செல்வச் சிறப்பும் வர்த்தகப் பெருமையும் வாய்ந்த நற்குடியில் அவ தரித்த ஷை சுவாமிகள் சுருளிமலைரில் அருந்தவம் புரியும் பெருந்தனையாளர் ஒருவரிடத்தில் அருளுப தேசம் பெற்று “நறைவருமென்றெண்ணி நல்லறி வாளர் குழுவியிடத்தே ஆறந்தார்” என்ற வண்ணம் யெளவன பருவகாலத்தே தம் அருமை மக்கள் மனைவி செல்வப்பெருக்கம் முதலிய யாவற்றையும் பற்றறத்தூறந்து சின்னாள் ஸ்தல யாத்திரைசெய்து திருவருட்பேறெய்தி சிலகாலம் நிட்டையிலமர்ந்து அம்பிகை திருவருள் இன்புறப்பெற்று உலகோப காரம் பல செயவேண்டி நிட்டை நிலையை விட்டெழுந் தருளித் தோத்திரமாகவும் சாத்திரமாகவும் பல்லா யிரம் செய்யுட்களைப் பாடியும், சித்தர்கள் முறைப் படி அத்தியற்புத மருந்துகள் பலவற்றைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுட்பற்றும், எல்லா மருந்துவகை

கனிதும் மேலாகச் சிறந்த விபூதி ம்ருந்தாலே சுகல
 பிணிகளையும் தீர்க்கும் சித்தாமிசமுற்றுமீ சாம்புவ
 னோடையைத் தானமாகக்கொண்டு வீற்றிருந்து
 தீரானோய்களைத் தீர்த்தும், பில்லினுன்யம் பேய்
 முதலியவற்றைத் தம் அருட்பார்வையாலே அகற்
 றிக் காத்தும் வருங்காலத்தில் இவர்களது அருமை
 பெருமைகளை நன்கறிந்த மதுரை அடிபடிக்கலைக்டர்
 பூமீமான் பி. சி. சி. பாண்டியனீவர்கள் தமக்கும் தம்
 அருமைத் தேவியார்க்குமுற்ற கொடும் பிணியை
 நீக்கக் கருதி ஓடி சுவாமிகளை மதுரைக்கு அழைத்து
 வந்து சுவாமிகள் அநுக்கிரகத்தால் தாங்கருதிய
 வாறே யிருவரும் பிணிகை மெய்திச் சுகமுற்றனர்.*

இங்ஙனமாகவே நல்லார்க்குப் பெய்யும் மழை
 எல்லார்க்கும் பயன்படுவதுபோல சுவாமிகளின் நல்
 வரவையறிந்த மதுரைவாசிகளான பிரபல உத்தி
 யோகஸ்தர்களை, பிரபுக்கள், வக்கில்கள், வர்த்தகர்
 கள், ஏழைகள் என்ற பல்லோரும் வந்து வணங்கி
 விபூதி ம்ருந்தாலும் பிறம்ருந்துகளாலும் தத்தமக்
 குற்ற நோய் நீங்கப்பெற்று அன்புபாராட்டி வணங்கி
 வாழ்த்துவாராயினர். இந்த ஆச்சரியத்தைக் கேள்வி
 யுற்று நெடுந்தூரத்திலிருந்து வந்து நோய்நீக்க
 மெய்தியின்புற்றுச் சென்றார் பலராவர். நோயை
 நீக்கியும், பேயைப் போக்கியும் மலடு தீர்த்து மகப்
 பெறப்புகிர்த்தும், இஷ்டசித்திகள் எளிதற் பெறச்
 செய்தும் சித்தர்கள் பெருமையைச் செகத்தவர்க்கு

* இவ்விஷயம் மராத்தேவமலை ௧௭-௧௮ கவியற் காண்க.

வினாக்கிக்காட்டி ஏழைகள் பணக்காரர் என்று சிறுமை பெருமை பாராட்டாது எல்லரிடத்தும் ஒரேவிதமான பெருங்கருணை காட்டி மருந்து உதவியும், உணவுக்கு வழியற்றவர்க்கு உண்டியுமருந்து முதலியும், பிறர் எவரிடத்தும் தாம் சிறிதும் உபகாரத்தை எதிர்பாராமலும் சில தக்கார் கொடுக்கவந்த பெரும் பொருள்களையும் மறுத்தும், தாம் பிற ரெவர்க்குமுதவுதலேயன்றிக் தமக்குப் பிறருதவி சிறிதும் வேண்டாது தரும வயித்திய பரிபாலனஞ் செய்து வருங்கால்,

யானுமென்மனைவியும் பல மாசங்களாக நோயால் வருந்தி ஆங்கில மருந்தும் தமிழ் மருந்தும் பற்பல வைத்திய நிபுணர்கள் பாலுட் கொண்டும் நோய் நீங்காமையிற் றொர்ச்சியடைந்து சுவாமிகளை யடுத்து விண்ணப்பித்து உடனுறைந்து மருந்துண்டு வரும் பொழுது,

மேற்கூறிய மதுரை டிப்பி கலெக்டர் ஸ்ரீமான் பி. சி. சி. பாண்டியனவர்களும் அவர்களைப்போத்த வேறு சில அன்பர்களும் விரும்பியவண்ணம் சுவாமிகள் மீது மாமணிமாலையென்னும் அட்டாங்கயோக மாலையு, நீவ்மணிமாலையு, மஹாதேவமாலையு என்னுமிவைகளை யியற்றி முடித்தேன். மதுரைத் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் ஆதின வித்வானும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிற் சிறந்தாரும், சிவ சூஜா துரந்தரருமான ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் எழுதிய சைவசித்தாந்த விளக்கம் இச்சமையம் எனக்குப் பெருந் துணையாயிருந்தது.

யான் பிணித்துயரால் உடலும் மனமு மெயிந் திருக்கும் இவ்வமையத்தில் சுவாமிகளிடத்து எனக் குண்டான அன்பு மிகுதியாலும், சிலதக்கார் விருப் பங்காட்டி ஊக்கமுட்டியதாலும் ஏதோ'என் சிற்றறி விற்கேற்றவாறு பாடி முடித்துச் சுவாமிகள் திருச் செவி சார்த்தினேன். மக்கள் சொற்கேட்டு மன மகிழ்வெய்தும் இரு முதுகுரவரினியல்பு வாய்ந்த பெருங் கருணாநிதியாகிய சுவாமிகள் என் கஷ்யை என் கவியென்றெள்ளாது நன் கவியாகப் பாராட்டி மகிழ்ச்சி யடைந்ததொன்றே எனக்கு ஊக்கமிக் களித்தது. ஆயினும் கற்றுவல்ல புலவீர்க் கென் னாமோ அறியேன். சீவ்வாறிருப்பினும் “குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல் கற்றறிந்த மேலோரீ கடன்” என்று கூறி நிறுத்துகிறேன்.

சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தோத்திரப்பாக்களும், சாஸ்திர நூல்களும் இனி வரிசையாக வெளியிடப் பெறுமென்பதையும்; சுவாமிகள் சரித்திரமுழுதும் விரிவாக எழுதி வெளியிடப்பெறுமென்பதையும் பலர்க்கும் அறிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரை, }
25—10—16. }

இங்ஙனம்,
மு. ரா. கந்தசாயிக் கவிராயர்.

உ

சிவமயம்.

சண்முகாநந்த மாமணிமாவல

என்னும்

அட்டாங்க யோகமாவல.

காப்பு.

பின்முடுகு வெண்பூ.

மருவுசண்முகாநந்த மாமணி மாலே
விரவுசுவைத் தண்டமிழால் விள்ளக்—கருணைமிகத்
தந்தருளிப் புந்திமிசைத் தங்குவன்முற் பந்தமறத்
தந்திமுகத் தைந்துகரத் தான்.

நூல்.

அட்டாங்கயோகம்.

அருவமாம் பொருளை யகத்திடை நோக்கி
யகத்தொழின் மாத்திரை யாகப்
புரிவழி பாடு யோகமா மியுமும்
பொருந்திய நியமமா சனமே

பெருகிய ப்ராண யாமமே பிரத்யா
 காரமே தாரண தியானந்
 தருமமார் சமாதி யெனுமிவை யருளாய்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(க)

I. இயம வகை பத்து.

இயமங்கொல் லாமை சத்யமத் தேய
 மிசைபிர்ம சரிழமே தயையே
 நயமிகு மார்ச்ச வம்சுமை திருதி
 நன்மிதா காரமே சீவுசம்
 பயனுறு மினைய பத்துமென் பாரிப்
 பத்துஞ்சம் பத்தெனக் கொள்ளத்
 தயவுநீ புரியு நாளேதோ புகலாய்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உ)

(1) கோல்லாமை.

மகத்திலுங் கொலையை மறுத்தலும் வேறு
 வகையுயிர்க் கொலையெண்ணு மையுடும்ன்
 னகத்துடல் பொறிகள் கரணங்க னுனென்
 றகங்கரி யாதுயிர்த் தன்மை
 வகைப்பட வறிந்து கோடலு மாக
 வயங்குகொல் லாமைநன் னிலையைத்
 தகைப்பட வெளியேன் டூருநா ளெதுவோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ங)

(2) சத்தியம்.

கண்ணினூற் காதாற் கண்டுகேட் டவற்றைக்
 கழறலும் பிறந்திறந் துழலு
 மண்ணினும் பொய்த்தெய் வங்களை விடுத்து
 வந்துபோ காமுதல் வணியே
 நண்ணுமெய்க் கூவு ளெனநம்பு வதுமே
 நவில்தரு சத்திய மென்பார்
 தண்ணிலா முகத்தா யெனக்கருள் புரியாய்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ச)

(3) அந்நேயம்.

அன்னியர் பொருளி லொருசிறி தேனு
 மாசையுற் றபதரிப் பதற்குத்
 தன்னகத் தெண்ணாத் தன்மையுந் தேகந்
 தளைப்பிர பஞ்சமா திகளை
 மன்னுநா னென்ன மயங்கிடாத் தெளிவும்
 வழத்துமத் தேயநீ யறிவாய்
 தன்னிக ரில்லாத் தலைவனே மகிமைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ரு)

(4) பிரீமசரியம்.

ஏனையர்க் குரிய மாதரைக் கணிகை
 யினத்தரை மனத்திலும் விரும்பா
 மாணமா ராண்மைத் தன்ஷூழ் மிறைவீன்
 மலரடி மனத்திடைக் கொணலு

மானநற் பிரம சரியமென் றுரைப்பா
 ரந்நிலை யடையுநா ளறையாய்
 தாடுனனல் விடுத்த மோனிகள் வழத்து
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சு)

(5) தயை.

பிறவுயி ரனைத்து மென்னுயி ரெனவும்
 பிறிதுயிர்த் துயரெலாம் யானே
 யுறுதுய ரெனவு மோருயிர்க் கின்ன
 லுற்றுழி யுளமிக ஸிரங்கிச்
 சிறுமைபா ராது வேண்டுநல் லுதவி
 செய்தலுந் தயையஃ தருளாய்.
 தறைபுரி தவத்தா லிவணவ தரித்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எ)

(6) ஜர்ச்சம்.

மக்களில் லவள்சோ தரர்பிதா மாதா
 மற்றுள வறவின ரிடத்து
 மிக்கதீங் கியற்றும் பகைவர்க ளிடத்து
 மேவுதன் னிடத்துமன் புளத்துப்
 புக்குறு சமபா வனைசெய லென்னப்
 புகலுமார்ச் சம்பெறு வேனோ
 சக்கரத் தவனும் புக்கினி தேத்துஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அ)

(7) கடிமை.

மாற்றலர் திறத்தாற் கள்வரால் விலங்கான்
 மன்னிய வுழ்வினை வலியாற்
 ரோற்றிய துன்ப மலையள வாகித்
 துணுக்குற நெருக்கினு மனைத்து
 மேற்றுளங் கலங்கா திருத்தலே கூழமையா
 மிந்நிலை யெய்துநா ளெதுவோ
 சாற்றுநற் றவமே யுருக்கொடு வந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(க)

(8) திருநி.

பரனருள் வேத சிவாகம நெறிமேற்
 பதந்தரு மென்றுநம் புதலு
 மரனுரு மூர்த்த மெட்டினென் றுனை
 னவனின்வே றலனெனு நினைவுந்
 திருதியா மிந்த நன்னிலை யென்னைச்
 சேருமோ பிரியுமோ தெரியேன்
 றரமுணர்ந் தெவர்க்குந் தகவர முதவுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ஐ)

(9) மீநாகாரம்.

காடியுந் தேவ ரமுதுமொப் பாகக்
 கருதியுண் பதுவுமெவ் வுணவு
 நீடுதல் குறைதல் கொளாதனும் பாதி
 நீர்திற் பாதிகால் பாதி

நாடிடங் கொள்ளப் புசித்தலு மெனன
 நவின்மிதா காரமெய் துவனே
 சாடும்வெவ் வினையை வேறாக் கீளையுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கக)

(10) சவுசம்.

உடம்பைமண் னாதி கொடுபுனர் சித்தி
 யுளுற்றுதல் பாகிய சவுசந்
 திடங்கொள்சித் தாந்தப் பொருளினை யுளத்திற்
 சேர்த்துப்பா சங்கழித் திடுதன்
 மடந்தவிர்த் திடுநன் மானத சவுச
 மற்றிவை மருவிவாழ் குவனே
 தடங்கட லீனய கருணையுற் றுவந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கஉ)

இயம வகை முடிந்தது.

II. நியம வகை பத்து.

தஞ்சமாந் தவஞ்சந் தேதாஷமா திக்யந்
 தானமே யீஸ்வர பூசை
 விஞ்சசித் தாந்த சிரவண மிலச்சை
 மிகுமதி யேசெபம் விரத
 மஞ்சட னஞ்ச வகையுமே நியம
 மாமிவை யடியனெய் துவனே
 சஞ்சல மில்லீசச் செஞ்சொன்மெய்ஞ் ஞானச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கங)

(1) தவம்.

இறையடி வழத்திச் சாந்திரா யணை
 யேற்றுடல் வருத்தலும் பந்த
 முறுவதென் பிறவி யொழித்துநான் முத்த
 ருடனுற லென்றுமீமன் முத்தித்
 திறமெதென் றுள்ளத் துள்ள லுந் தவமாஞ்
 சிறியனு மிதுபெறு வேவே
 தறுகனுற் றடையும் யமீனையும் வெருட்டுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (கச)

(2) சந்தோஷம்.

பெற்றது கொண்டு விருப்பொழித் தின்பம்
 பெறுதலு மாலயன் வலாரி
 மற்றையர் பதமும் வெறுத்தரன் பாத
 மலர்நினைத் திருத்தலு மென்று
 முற்றுசந் தோஷ மென்பரிந் நிலையை
 மூடனே னடையுநா னெதுவோ
 சற்றுமே கலங்கா மனவலி படைத்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (கரு)

(3) ஆந்தீக்யம்.

ஆரணத் தொடுசி வாகம மிருதி
 யாதிமுன் னூல்புகல் வழியே
 காரண முணர்ந்து தினம்புரி கர்ம
 காரிய சிரத்தையாத் திக்யஞ்

சீரணத் தன்னை மறந்திடு மளவுஞ்
 செய்துநா னுய்வனோ செப்புராய்
 தாரணிக் கணியாய் வந்தவுத் தமனே
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கசு)

(4) தானம்.

விதிவழி யீட்டு நிதியினை யீசன்
 விரைமலர்த் தாள்களை மெய்யாத்
 துதிபுரிந் தேத்து மெய்யடி யவர்க்குத்
 தாமனத் துவகையுற் றீத
 லதிகமாச் சிறந்த தானமென் றறைவ
 ரத்தகு தானமீ குவனோ
 ததியுணும் வாயன் றன்னிலுஞ் சிறந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கசு)

(5) ஈஸ்வர பூசை.

காணரு மருவ முருவமீவ் விரண்டன்
 காரண மாஞ்சிவ லிங்கம்
 பேணினற் பதிட்டை செய்தலு மெய்ம்மை
 பேசினல் லொழுக்கமேற் கொளலு
 மேணுறச் சிறந்த வீஸ்வர பூசை
 யென்பர்நா னியற்றநா ளெதுவோ
 தானுனி ன்ருளாற் புலியில்வந் துதித்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கசு)

4 (6) சித்தாந்த சிரவணம்.

பவனிறை யயன்மரற் கரியன்மெய்ஞ் ஞானப்
 படிவமுள் ளவன்சிவஃனென்னு
 முவமையி னுமந் தனக்குமடி டிடையோ
 னொருமுத லென்னும்வே தாந்தஞ்
 சிவணிய தெளிவாஞ் சைவசித் தாந்தத்
 திறத்தினைத் தேலுநா ளெதுவோ
 தவமணி ஞான நவமணி யான
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (கக)

(7) இலச்சை.

மங்கையோர் பாகன் வாய்மலர்ந் தருளு
 மறைகளா கமங்கள்சொல் வழிவிட்
 டிங்குமா றுக நடப்பவ ரெவரே
 யென்னினுங் காணவு நாணம்
 பொங்குத் திலச்சை யெனப்படு மிதனைப்
 பொருந்தியா னுய்வனோ புகலாய்
 தங்கமே தங்கந் தங்குபே ரொளியே
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (உய)

(8) மதி.

எள்ளினு ணெய்யே போலவெவ் வுயிர்க்கு
 மின்னுயி ராகிய விறைவன்
 கள்ளவிழ் மலர்த்தாட் பத்திமை யோடு
 கவினுமவை திககரு மங்கீ

ஞள்ளவா றுமென் றன்புகொண் டியற்று
 மொருமதி யென்றநா னுறவேன்
 றள்ளிடா தினிது நீயருள் புரிவாய்
 சண்முகா நந்தமா மீணியே.

(உக)

(9) சேபம்.

உச்சமே யுபாமி சென்னும்வா சகமு
 முற்றிடு மனனந்தி யானம்
 வைச்சமா னதமு ழீனைப்பவர்க் காக்கு
 மந்திர செபமுறை குருவா
 லச்சமி ளிருடி சந்தசு தெய்வ
 மாமுறை யுடனறை குவளை
 சச்சிதா நந்த நிலையினி னுணர்ந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உஉ)

உச்சம், உபாய்கு, மனனம், நியானம்.

பிறர்செவியேற லுச்சந்தன் செவியே
 பெற்றிட லுபாய்கு நாளின்
 சிறுநனி யுதடு படாவகை மனனஞ்
 செபிக்கின்ற சீவனுஞ் சிவனும்
 பெறுநிலை யொருமைப் பாட்டினுற் சிவமாய்
 பிறங்குத நியானமற் நிவற்றைத்
 தறுகணை டுனய்தத் தகுங்கொலோ வுரையாய்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உங)

(10) வீரதம்.

குருமொழிப் படியே புண்ணிய காலங்
 குறித்துக்கொள் பலவுப வாச
 மருவிநற் கிரியை செய்தலும் புனித
 மாகிய விபூதிகண் மணிபூண்
 டொருமுதல் பூசை யிடையறா துஞற்றி
 யுறுவதும் வீரதமா மெளியேன்
 றருமமாரக் கத்தி லடைந்திடு வேனோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(2ச)

நியமவகை முடிந்தது.

III. ஆசனவகை யொன்பது.

ஆசன நூற்றெட் டவற்றொன் பதுமே
 லவைசுவத் திகமுங்கோ முகமும்
 பாசமில் பதுமம் வீரமே சிங்கம்
 பத்திர முத்தமா பூர
 மேசுராச் சுகமே யிந்நவா சனமுற்
 றென்னுள மடங்குமோ வியம்பாய்
 சாசன முனக்குத் தருதலுங் கடவேன்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(2ரு)

(1) சுவத்தீகாசனம்.

வலப்புறக் கணைக்கா றுடைநடு விடத்தாண்
 மருவவுமிடப்புறக் கணைக்கா
 னலத்துடை நடுவண் வலப்பது முறவு
 நவில்சம தேகியர் யிருத்த

லலக்கணெய் தாத சுவத்திகா சனமென்
 றறைகுவர் யானுமெய் துவனே
 சலத்துயர் கொளாத சாந்தமா முதலே
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௬)

(2) கோழகாசனம்.

வாமமா ரரையில் வலப்பதப் பரடும்
 வலத்துள பிருட்டபா ரிசத்திற்
 காமர்சே ரிடத்தரூட் பரடுமே பொருந்தக்
 களிப்புடன் வீற்றிருப் பதுவே
 கோமுகா சனமா மிதினிருந் தருளைக்
 குறித்தியோ கம்புரி குவனே
 தாமமார் சோலைச் சாம்புவ னேடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௭)

(3) பதுமாசனம்.

இடத்துடை மீது வலப்பத மெய்த
 விடப்பதம் வலத்துடை யெய்தத்
 திடத்தகை யிரண்டு மங்குட்ட மிரண்டைச்
 சேர்ந்துமா றிப்பிடித் திடுத
 றுடித்தனோய் விலக்கத் தகுபத்மா சனமாச்
 சொல்லுவர் வல்லையெற் காமோ
 தடத்துநீவளஞ்சேர் சாம்புவ னேடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௮)

(4) வீராசனம்.

தொக்கவா மத்தீரீட் கரட்டினை வலப்பாற்
 றுடையின்மேல் வைத்துட றுவளா
 தெக்கணுஞ் சமத்து வம்பெற்ற நேரே
 யிருத்தல்வீ ராசன மென்ப
 ிக்கணை யடிய னிவ்விதா சனத்தி
 லிருந்தருள் கருதுநா ளெதுவோ
 தக்கவர் பரவத் தக்கமே லவனைஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உக)

(5) சிங்காசனம்.

இடப்பதக் கரட்டை வலத்தண்டக் கீழு
 மெய்திய வலப்பதக் கரட்டை
 யிடத்தண்டக் கீழு மியைத்திரு கையு
 மிருழுழந் தாள்கண்மேல் விரல்க
 டிடத்துட னிமிர வைத்துநோக் கத்தைத்
 திகழ்நுனி நாசியிற் சேர்த்த
 றடைப்படாச் சிங்கா சனமெனக் குறுமோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உட)

(6) பத்திராசனம்.

இருபதக் கரட்டை யிரண்டுபக் கத்தி
 னெய்துமண் டங்களின் கீழே
 மருவுவித் திரண்டு துடையினு மிருகை
 வயங்குமா றுன்றியே யிருத்த

லரியதோர் பத்தி ராசனம் கிடனோ
 யச்சமா தியதெறு மிதினைத்
 தருவையோ வெனக்குத் தருவையே நிகர்த்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௩௧)

(7) முத்தாசனம்.

வாமத்தாட் கரட்டை யண்டத்தின் கீழே
 வைத்துக்கீழ் வலப்பதக் கரட்டை
 நேமித்தார் வதுவுங் குறியின்மே லிடத்தா
 ணிறைகர டமைத்ததன் மீது
 மாமைத்தாம் வலத்தாட் கரடமைத் துறலு
 மருவுமுத் தாசனா மறிவாய்
 தாமத்தார் பொய்கைச் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௩௨)

(8) மயூராசனம்.

கூர்ப்பர நுனிக னாயியைப் பொருந்தக்
 கொண்டுகை களைநிலத் தூன்றிப்
 பார்ப்படி யாது பதந்தலை யுயர்த்திப்
 பயின்மயூ ராசனஞ் சகல
 வார்ப்புறு பாத கங்களு நீங்க
 வரித்திடு மிந்நிலை யருளாய்
 தார்ப்பொயி நன்னீர்ச் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௩௩)

(9) சுகாசனம்.

பிணியினுற் பிறிதாற் களைத்தவர்க் கெந்தப்
 பெற்றியாற் சுகமுந்நை ரியமு
 மணியதா ஷறுமோ வவ்வண நிளையி
 லமர்தலே சுகாசன மாகு
 நணியிதை யேனு நான்பெறு வேனோ
 நாடுமென் மனம்வசப் படுமோ
 தணிவிலாக் கருணைத் தடங்கட லாய
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௩௪)

சுகாசனவகை முடிந்தது.

IV. பிராணாயாமம்.

போற்றிய பிராண யாமம்ரே சகமே
 பூரகங் கும்பக மூன்றாந்
 தோற்றிய அகரம் உகரமே மகராஞ்
 சொருபமா மிந்தமூன் நெழுத்துந்
 தேற்றிடச் சேரிற் பிரணவ மென்று
 தெளிந்தருள் சேருநா னெதுவோ
 சாற்றிட வேண்டுஞ் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௩௫)

நாடிபத் தவற்று ளிடவல நாடி
 நவில்சூ முனைசிறப் பவற்றுட்
 நேடிய விறுதி மேன்முத லகா
 தியானஞ்செய் திடதுநா சிபிந்தால்

கூடுற வழைத்தீ ரெட்டுமாத் திரையாக்
 கொள்வது பூரகம் வினையைக்,
 சாடுதல் வல்ல தவம்பெறு நல்ல
 சண்முகா நந்தமா முணியே.

(௩௬)

உகரதி யானத் துடன்வல நாசி
 யுற்றவெட் டெட்டுமாத் திரையத்
 திகழ்வளி நிறுத்தல் கும்பக மகர
 தியானஞ்செய் திடதுநா சியிலிப்
 பகர்வளி நாலெண் மாத்திரை யடக்கல்
 பண்புள ரேசக மென்பர்
 சகலமு முணர்ந்த நீயறி யாயோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௩௭)

போற்றுசந் யாசி மகரசங் கரணைப்
 புந்தியுட் கொண்டுபிங் கலையா
 லூற்றுமீ ரெட்டு மாத்ரைபூ ரகமு
 முகரவின் டுவையுனி யெண்ணெண்
 கூற்றுமாத் திரைகும் பகம்ஆகா ரயனைக்
 குறித்துநா லெட்டுமாத் திரையிற்
 சாற்றிரே சகமுஞ் செயன்முறை யென்பர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௩௮)

ஏனைமூ வரும்பி ராணவா யுவைவ
 யிற்றிலே பூரகஞ் செய்து
 மாணமார் பிரண வங்கொள்வ்யா கிருதி
 மருவுகா யத்திரி மதுவை

ழீர்னமா மூன்று சந்திமும் மூன்று
 முறைசெபித் திடுகமன் னவர்க்குந்
 தானவை சியர்க்கு மிவ்விதி பொருந்துந்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௩௬)

சூத்திரர் பெண்க ணமோந்தவைந் தெழுத்தைத்
 தூய்மையாச் செபிக்கவோர் நாளிற்
 சேர்த்தவீ ரெண்காற் செய்கவோர் மதியிற்
 செறிகொலைப் பவங்கெடு மாறிற்
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞான முதிக்குமோர் வருடங்
 கொளிந்ரம ஞானியே யாவான்
 சாத்திர முறையீ தென்பர்நூ லறிஞர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௪௩)

பொருந்துகால் வயிற்றி லாகரு டணித்துப்
 பூரித்தல் பூரகம் புனலா
 னிரம்பிய சூடம்போ னிறைத்தல்கும் பகமந்
 ரிறைவளி யனைத்தையும் வெளியில்
 வரம்புற விடுத்த லிரேசக மிந்த
 வகையெலா முணருநா ளெதுவோ
 தருந்தயா நிதியே சற்குண லயமே
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௪௬)

ஈதுசெய் திடுங்கால் வியர்த்திட லதம
 மியைநடுக் குறுதன்மத் தியமா
 மோதுமுத் தான முறுதலுத் தமமிவ்
 வுத்தம முறும்வரை யிரண்டுந்.

தீதென விடாது செய்கவென் றுன்றோர்
 செப்புத லறிந்துய்வ தென்றோ
 சாதக முரைத்துப் பல்லுயிர் புரக்குள்
 சண்முகா நந்தமா மூணியே. (சஉ)

தூயசிப் பிராண யாமத்தாற் சித்த
 சுத்தியு ம்ணையதாற் சிவத்தி
 னேயமுற் றுதலும் பரசிவக் கலப்பு
 நேர்ந்தொளிர் தலும்பர முத்தி
 தேய்தலுங் கூடுங் கும்பக மொன்றே
 துன்னிடிற் பவமறு ஞானந்
 தாய்நிரைந் தடையு மீனக்குமாங் கொல்லோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (சங்)

இன்னவப் பிராசஞ் செயினவை யில்லை
 யெய்துதற் கரியவு மில்லை
 யன்னதான் மிக்க முயற்சியா லதனை
 யடைவது வேண்டுங்கா லங்கண்
 முன்னுசந் த்யாகா லங்களும் பிராம
 முகூர்த்தநண் பகன்முத லவுமாஞ்
 சன்னுமா முனிவ னன்னசீ ருடைய
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (சச)

நண்ணுகாற் றழைத்து வயிற்றிற்பூ ரித்து
 நாசியி னுனியிடை நாபி
 யண்ணுமதீ தியிற்கா லங்குட்டத் தினிற்றா
 ரணஞ்செய ழீவண்டுமீவ் வாறு

புண்ணுவான் சகல ரோகமு மின்றிப்
 பற்பனா ருண்டுவாழ் குவனார்
 தண்ணிலா முகத்தாய் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சௌ)

கவத்திகா சனத்துத் தூமனத் திருந்து
 சொலுமபா னனைமிர்து வாகச்
 சிவப்பிர ணவத்தோ டிமுத்தங்குட் டத்தாற்
 செவியைத்தற் சனியினாற் கண்ணைக்
 கவித்துமத் திமைபா னுகியை மூடிக்
 களிப்புறும் வரைசென்னி பொலியத்
 தவத்தினாற் ரூர ணஞ்செய னீன்றாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சக)

தாரணம் புரியிற் பிரமந் திரத்தைச்
 சார்ந்திடும் ப்ராணவா யுவந்த
 நேரமீ ரைந்து தொனியொடோர் நாத
 நேருங்கிண் கிணிசிலம் புமணி
 பேர்தரு வளையாழ் தாளம்வேயங் குழலே
 பேரிமத் தளமுகில் போலச்
 சார்தரு மொலிபத் தாமெனப் புகல்வார்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சஎ)

காற்றின்ற ரணைகம் மத்தியிற் பொருந்துங்
 காலையரீன் மாமலை நின்ற
 தோற்றினீ ழருவி போன்றுகீழ் முகமாத்
 தோன்றமெய்ஞ் ஞானம்வந் துதிக்கு

மாற்றமுன் னுளசம் சாரபந் தங்க
 ளனை த்தும்விட் டொழியுமென் றறைவர்
 தாற்றுவா மைகள்ளும் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா ழணியே. (சஅ)

ஒக்கமுத் தாச னத்திருந் தரனை
 யொருகொம்பன் றனைத்தியா னித்துத்
 தக்கமு லாதா ரத்திலே செங்கே
 சரமரை மலரிற்ப்ர னாவத்தைத்
 தொக்குற றினைத்து மனோலய மாசூர்
 துணையுங்கா னிரோதஞ்செய் திடுக்
 சக்கரத் தெவர்க்கு மெய்தரி திதுவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (சக)

அந்தயோ கத்தா லபானனக் கினியை
 யடையுமக் கினியொட பான
 முந்துவா யுவையும் பிராணவா யுவையு
 முளரிதான் சயமுறு மளவும்
 பிந்துறாப் பிராண வத்தினை யெண்ணிப்
 பிறங்குதா ரணஞ்செய வேண்டுஞ்
 சந்தன மலையத் தண்டமிழ் முனிரேர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (ரு)

தாரணம் புரியச் சயப்படு மனரான்
 றனதுமண் டலத்தின்மேல் பாலு°
 மேருற னீளங்கு நாபிக்கீழ் பாலு
 மிதழெலாம் வளப்பமுற் றிலங்கும்

பீர்ப்பெறு சுவாதிட் டானதா மரையிற்
 பிறங்குமென் றியம்புவர் பெரியர்
 சாரமார் தமிழ்ப்பாக் கேட்டுள மகிழுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ருக)

இலங்கு பிராண வபானவா யுக்க
 ளிரண்டைநல் லெரியுட னேற்றி
 நலந்தரும் பிராண வத்தினை நினைத்து
 நாபியைப் பார்த்துளம் லயமாப்
 புலங்கொளும் வரைக்குங் காற்றை நிரோதம்
 புரிகடுவன் றரியநூல் புகலுந்
 தலங்களிற் சிறந்த சாம்புவ னுடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ருஉ)

சுழுமுனை வீணைத் தண்டென முதுகிற்
 றேயெலும் பொடுகிர நடுவுந்
 றெழுதரு புருவ மத்திய மளவு
 மிருக்குநா பியிலுற்ற கந்தக்
 குழவினுக் கிரண்டங் குலத்தின்கீழ்க் காந்தி
 கொண்டிறு குண்டலி சத்தி
 தழுவுபாம் புருவாய்ப் புரிசெய லிசைப்பன்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ருங)

படத்தினுற் சுழுமுனை த்துனை மறைத்துப்
 பகர்நா டியைக்கண்ட பாகத்
 திடத்தினெண் சுற்றுச் சுற்றிவிஞ் சுடலை
 யியம்புமந் நாடியின் வழிமேற்

றொடுத்துறீஇ வாலாற் பிரமார் திரத்தைத்
 துண்ணென மறைத்துறு மென்பர்
 சடத்துறோய் விலக்கி யின்பமிக் குதவுஞ்
 சண்முகா நந்தமா முணியே. (௫௪)

அகச்சமு முனையின் றுளைமறை படலா
 லன்னசா ரம்வளி யதற்குட்
 புகப்பெற வதனால் வளியைத்தீ யோடு
 பொருந்தமே லேற்றுங்கா லிமைப்பிற்
 றகைத்தகுண் டிலிதான் விரைந்துநா டியின்மேற்
 சார்ந்துதன் படத்தினை வாங்குஞ்
 சகத்திலா ரறிவா ரிதன்றிற மெல்லாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௫௫)

வாங்கலுஞ் சிறந்து சமுமுனை விளங்கும்
 வயங்கவீ ணெரியொடு காற்றை
 யோங்கிய பிரண வத்தினை யுன்னி
 யுறுசமு முனைவழி யாகப்
 பாங்குள சிரத்தி னளவுமேற் செலுத்திப்
 பண்ணுக தாரண மென்பர்
 தாங்கரு தியபே றவரவர்க் குதவுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௫௬)

அக்கினி யொடுகால் சரீரம்பூ ரித்த
 வந்நிலை சிரசினி லான்மா
 மிக்கரு ரியன்போல் விணக்கமா மிந்த
 விதஞ்செய வளிவச மாகும்.

புக்குறு வியர்வை முதலசின் னங்கள்
 புகுமடை யடனமா மென்பர்
 சக்கினுண் மணிபோ லெமைத்தனி புரக்குஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௫௭)

சுத்தமாம் பிராண யாமமில் வாறே
 தாய்மையிற் செய்பவர்க் கிணையா
 யெத்தரை யினிலு மில்லைநோ யணுகா
 ரெப்பவங் களுமுற ரயன்மால்
 வைத்துள பதமுந் துரும்பென மதிப்பார்
 வளர்சிவ ஞானம்வீ டுறுவார்
 சத்திய மிதுவே யெனமறை பீகருஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௫௮)

இன்னணம் விளங்கும் ஞானசா தனத்தை
 யிகந்துமா யையின்வசப் பட்டுத்
 துன்னிய பாச பந்தத்தின் மனிதர்
 சழலுவ ரென்ன வாச் சரிய
 மன்னிய மலத்திற் கிருமிகண் மூழ்கி
 மகிழ்தலொப் பாமலா லுண்டோ
 தன்னையுந் தலைவன் றன்னையு முணருஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௫௯)

ஞானிகள் சகத்தை ஞானமாக் காண்பார்
 நண்ணிடார் மாயையாக் காண்பார்
 தானமோ போகந் தருமகந் தேவர்
 தம்பதந் தருந்தவ மயன்மா

லூனமில் பதவி தருஞ்சிவ ஞான
 மொன்றுமே முத்தியை யுதவுஞ்
 சானனி மருவு சடாதர னருள்சேர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சுய)

பிராயாமம் முடிந்தத.

V. பிரத்தியாகாரம்.

சிறுசிறு விடய நுகர்ச்சியிற் செலுமிந்
 தியங்களைத் தன்னைசஞ் செயலு
 முறுதொழி லனைத்து மீசரச் செயலென்
 றுண்மையி னுளத்திடைக் கொளலு
 மறுவிலாப் பிரத்யா காரமா மென்று
 மாமறையறிந்தவர் வகுப்பர்
 தறுகண னான சமீனையும் வெல்லுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சுக)

தந்தமூ லத்துங் களமிரு தயநா
 பிக்கந்தங் குண்டலி சக்தி
 முந்திட மூலா தாரமே குதமே
 மொழிகடி யிடங்கவா னடுவே
 பந்தமாஞ் சாறு சங்கமே பாதாங்
 குட்டமிப் பனிரண்டின் முறையே
 சந்தமார் காற்றை நிறுத்தலு மதுவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சுஉ)

ஓரிடத் தினிற்கா னிறையுமட் ளெத்தை
 யுறநிறுத் திப்பின்போர் தானஞ்
 சேர்தரச் செயலு நித்திய ரைமித்
 திகமுங்கா மியமுஞ்செய் தவற்றைப்
 பேர்பெறச் சிவப்பி ரீதியாக் குதலும்
 பிரத்தியா காரமே யென்பர்
 தார்மிகப் பொலிநீர்ச் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூ௩)

ஆய்தரு சுவத்தி காசனத் தெய்தி
 யவணிடை பிங்கலை யாலே
 வாயுவா கருஷ ணஞ்செய்து பாத
 முதற்றலை வரையுமே மாட்சி
 யேயுமா றினிது பூரித்துப் பின்ன
 ரியற்றலுங் கூறுவன் பெற்ற
 தாயினுஞ்சிறந்த சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூ௪)

இருபத மூலா தாரமே நாபி
 யிருதயங் கண்டமே நாக்குப்
 புருவமத் தியமே நுதல்சிர மொன்பான்
 புகலிடங் களுஞ்சய மடைய
 வொருதனித் தானத் துளத்தினை நிறுத்தி
 யுற்றிட வேண்டும்விண் ணாட்டுத்
 தருவென மிளிருங் கரமலர் படைத்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூ௫)

உற்றபின் னகர முகரமே மகர

முறுவிந்து நாதமுச் சரித்தன்
மற்றதா முடலே கரணமே வினையே
மன்னுமான் மாவெனு மருளைப்
பற்றியே சிவன்பா னிறுத்தலு மதுவாம்
பகர்தரு பிரத்தியா காரஞ்
சற்றுரைத் தனன்று ரணையினி யுரைப்பேன்
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சுசு)

⁵ பிரத்தியாகாரம் முடிந்தது.

VI. தாரணை.

உருநடு வெளியிற் ப்ராணவா யுவினி
லுதரத்தீ யினிற் புனற் பாலிற்
பிருதிவிப் பாலில் வான்வளி தீநீர்
பெருநில மிவைமுறை முறையே
மருவுதா ரணசெய் துயர்பிர ணவத்தை
மாண்புறச் செபித்தரு ரணயாஞ்
சருவவி யாபி திருவருண் மேவு
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(சுசு)

சானுவே குதமே யிதையமே கண்டந்
தலையிவை பிருதிவி புனற்
கானல்வான் பாக மிவைகளின் முறையே
கமலன்மா லுருத்திரன் மகேசன்

மேன்மைசே ருஞ்ச தாசிவ னிவரை
 விளங்கப்பா, வித்தலு மதுவார்
 தானமு மிகுநி தானமு மேவு
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௬௮)

மனஞ்செவி மொழிகை கால்குதங் குய்யம்
 வடகங்கண் ணைக்குமுக காவி
 யினங்கொள்பன் னிரண்டின் மதிதிசை யெரியே
 யிந்திரன் மால்கதி ரயன்கா
 லினன்புனற் கிறைவன் மருத்துவ ரீச
 னிவருறத் தாரணை செயலுந்
 தனந்தரு தருவே தாரணை யென்பர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௬௯)

கமலனா தியர்ரு பங்களை யவ்வக்
 காரணங் களிளியைத் தொடுக்கி
 யமையும்யீர் வைக்கு மூலகா ரணமா
 யறையவெட் டாததாய்ச் சடமாய்ச்
 சமையுமா யையைநம் பரனிடத் தொடுக்குந்
 தன்மையுந் தாரணை யென்பர்
 தமனிய மேடைச் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௭௦)

ஐம்புலன் களையு மனத்தினுந் கவர்ந்தே
 யானடிச் சேர்த்தலு மதுவாங்
 கம்புறு கரமான் முதலிய தேவர்
 கதியுமேற் பரம்பொருண் மாண்பு

மம்புளி மனிதர்க் காவன பலவு
 மறையும்வே தாகம மட்டுஞ்
 சம்புளி னருணூ லென்றலு மதுவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எக)

தேவரா தியருந் தேகமே முதலாச்
 செப்பிய பிரபஞ்சப் பொருள்கள்
 யாவுநா னல்லேன் சிவபெரு மானின்
 யானும்வே றல்லனென் றுன்னி
 மேவுநற் சோகம் பாவனை செயலும்
 விளம்பிய தாரணை யென்பர்
 தாவர மெனவிட் காவும்வந் திரக்குஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எஉ)

தாரணை முடிந்தது.

VII. தியானம்.

புருவமத் தியிலே நிருமல வானிற்
 பொலிவுடன் மிகுகுளிர் பொருந்தி
 மருவுசந் திரமண் டலத்தினை முதலின்
 மனமுற நினைத்தத னடுவே
 பெருகுமா நந்த ஞ்சியா யிமையப்
 பெண்ணொரு பாகராய்ப் பிறைக்குத்
 தருசடை யினரா யின்னமும் புகல்வேன்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எங)

நீலகண் டமுமுகக் கண்ணுநாற் றோளு
 நிறைந்துமுள் னிடைகடை யில்லா
 மேலதாம் பொருளாய் மிளிர்பர சிவத்தை
 மேவவைத் திடையறா தென்றுஞ்
 சீலமாச் சோகம் பாவனை செயலே
 தியானமென் றறிஞர்க ளிசைப்பார்
 தாலமே லின்னும் பலவகை யுளவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எச)

சூத்தவா னிலக்க யோசனை யகன்று
 துலங்குநற் பரிதிமண் டுலத்தின்
 மத்தியிற் சுவண வுருமுக ரோம
 மலர்ச்சிகை யெழின்முகம் படைத்து
 மெத்திய வுலக காரண னாகி
 விமலையோர் பாகனாய் விளங்குந்
 தத்துவ முதலை யின்னமுங் கேளாய்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எரு)

காளகண் டமுநேத் திரமொரு மூன்றுங்
 கவிஞ்சதூர்ப் புயமுமுள் ளவறைய்
 நீளிடை விளங்கு நிருமல னாகி
 நிகருயர் விலாப்பரம் பொருளை
 நாளொலாஞ் சோகம் பாவனை செயலு
 நலத்தரு தியானமே யென்பர்
 சாளர மேடைச் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எசு)

சாரூமெண் சித்தித் தளங்களும் வித்யா
 தத்வகே சரங்களு ஞான
 வீரநா ளமுமா மணமுமுற் றில்ங்கு
 மிருதய தாமரை நடுவிற்
 சேர்பல சவால யுடன்பத முதலாச்
 சிரம்வரை தகிப்பதா யின்னுந்
 தாருறப் புகல்வேன் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எஎ)

வாயுவில் லீடத்து விளக்கெனச் சொலித்து
 வயங்கிய நீலமே கத்தி
 னேயுமின் னலைப்போல் விளங்குமக் கினியை
 யிதையத்து நினைத்தத னடுவே
 தூயசி ரொளிசேர் பரமசி வத்தைச்
 சோகம்பா வித்தலு மதுவாந்
 தாயென விளங்குந் தண்ணளி யுடைய
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எஅ)

மூலநாரம்.

குதத்தினுக் கிரண்டங் குலத்தின்மே லிலிங்கக்
 குறிக்கிரண் டங்குலத் தின்கீழ்ப்
 பதப்படு மூலா தாரமுகக் கோணப்
 படிவஞ்செந் தாமரை யிதழ்நான்
 கிதற்கெழுந் துக்கள் வம்முத னான்கா
 மேரம்பன் காரியே வீரன்
 சதித்திடு சண்ட னிவரடி தேவர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(எக)

சுவாதிஷ்டானம்.

இலிங்கமூ லத்திற் சுவாதிட் டானம்மூ
 விருவகைக் கோணமா நிதழ்கள்
 நலங்கொளக் கரமுப் பகரமே முதலா
 லவ்வரை யாறுதே வதைகள்
 பலங்கொள்பர திட்டை சுத்தத யிரினி
 பாவனை யிருடிபத் மினியே
 சலம்ப்யில் பத்ம யோகியென் றறுவர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அய)

மணிபூரக்யம்.

நனி லுமூ வட்ட வடிவமா மணிபூ
 ரகமுறு நாடியின் மணினேர்
 சனிதிகழ் பத்ம தளமொரு தசமூன்
 றுவது டகரமுன் னிரண்டா
 யனிர் தரு பகர வரையுமோர் பத்தா
 மக்கர மென்பர்மெய் யறிநீர்
 தனிர் தராக் கருணைப் பெருங்கட லீனைய
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அக)

இதுவுமது.

நனிற்ரு தூலா ராகுதியே நீலா
 ராகுழிகை லாசினி யுபாகி
 கவினுமுட் டினிகை வாசினிநேத்ர
 கரிபுலங் கினியொடு தவனி

நவனியா மதிதே வதைகளோர் பதின்மர்
 நாமமென் றறிஞர்க ணவில்வார்
 தவின்முழ வொலிகூர் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அஉ)

அநாகதம்.

அநாகத தான மிருதய கமல
 மமைந்தூழ்ந் கோணமாம் வடிவந்
 தனாதுபுற் கென்ற பன்னிரண் டிதழ
 கூரமுதற் ககரமே யாதி
 மனுவரு மிரண்டாண் டகரமீ ருக
 வந்தபன் னிரண்டுமென் றிசைப்பார்
 சநாதன ராதி முனிவரும் வியக்குஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அங)

இதுவுமது.

துன்னிய வதிதே வதைகள்சா முண்டி
 சேடிகா வாரணி சுரணி
 மன்னிய கடுனி பரதனி சோஷி
 வழுத்துகா லோணினி வேணி
 முன்னுமா கூணினி ராடியே தூர்க்கா
 மொழிந்தபன் னிருவரு மென்பர்
 தன்னிய மத்தை யென்றும் விடாத
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அச)

விசுத்தீ.

கண்டமே தானம் விசுத்திக்கு வடிவங்
 கவினுறு மூவிரு கோணங்
 கொண்டவெண் பத்ம தளம்பதி னுறு
 கூறுமக் கரமுயிர் பதினா
 றண்டுமீவ் விதழ்கட் கதிதெய்வம் பதினா
 றுமென்பர் பெயர்வகை யறைவேன்
 சண்டனும் பரவத் தகுதவம் புரிந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அரு)

இதுவுமது.

மாண்டியற் பாசி புடபடி சிருங்கி
 வருதுல லாசினி யூபா
 காண்டகு தாம சூர்ணிகா லாசி
 கவின்றிரி யிராத்திரி சாயா
 வேண்டிய சுவரா வசனியே கமலா
 விளங்குசா ரினிநிகா ராக்ஷி
 தாண்டவ மூர்த்தி யருளுளாய் காண்க
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அசு)

ஆக்கீன.

ஆக்கீனத் தானம் புருவமத் தியமா
 மமைதூந வட்டமே வடிவந்
 தேக்குதேஞ் செந்தா மரைத்தள மிரண்டு
 சேர்வரி ளகரமே கூகர

மீக்கொளு மதிதே வதைகள்சுந் தரியே
 விளங்குமா நந்தியே யென்பர்,
 தாக்கணங் கிருக்குஞ் சாம்புவ னேடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அஎ)

மேயவிவ் வனை த்து மாதன மாக்கி
 மேலுறு பிரமரந் திரத்தி
 லாயிரந் தளங்கொள் பதுமத்தி லிரவி
 யாயிரஞ் சுடர்படைத் தென்னத்
 தோயுநம் பாம சிவனையே யுளத்துச்
 சோகம்பா வித்தலுந் தியானந்
 தாயுல களந்த மாலினுஞ் சிறந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அஅ)

இன்னமும் விசுத்தி மேற்ரியை ஞான
 மிச்சையாஞ் சத்திகண் மூன்றுந்
 துன்னுமண் டலமொவ் வொன்றுமெண் ணிரண்டு
 தூத்தளம் பெற்றிடும் லகார
 முன்னுள பதினா ரெழுத்துமா மிவற்றின்
 முடிவிந்து நாதங்க ளுடனே
 தன்னிகர் பிரம ரந்திரம் பொருந்துஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(அக)

அன்னதின் முந்நூற் றறுபது தளத்தோ
 டணிபெற விளங்குமோர் கமலம்
 பன்னுநம் மம்மை பராசத்தி மயமாப்ப்
 பயிலுமற் றதிற்பரம் பரனை

முன்னுறப் பாவித் திருப்பவர் மேலா
முத்திசேர் குவரென மொழிவார்
தன்மமே வடிவாய் வந்தகோ மாணே
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூய)

புண்ணிய னானே யென்றுபா வித்துப்
பொருந்துதன் னிருதய நடுவே
பண்ணுபா வனைக்கெட் டாதெவற் றுள்ளும்
பயின்றுசான் றாய்மறைச் சிகையி
னண்ணுமெய்ப் பொருளைச் சோகம்பரி வித்து
நற்றியா னஞ்செய்க வென்பர்
தண்ணிய சொல்லா யெண்ணிய வல்லாய்
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூக)

நித்திய நிமலன் சச்சிதா னந்த
நிகருயர் வறுமுழு முதல்வன்
றத்துவா தீதன் சர்வவா தாரன்
றனிப்பர னப்பிர மேய
னெத்துறப் புறம்பு முள்ளும்னியா பித்தோ
னெளிர்திரு சியமுனோ னில்லோன்
சத்திய மூர்த்தி யெனநினைப் பதுமாஞ்
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூஉ)

அரியதி லரியோ னரியன வறிந்தோ
னாதியீ•றகன்றவன் முத்தன்
றாரியமுங் கடந்தோன் சுயம்பிர காசன்
சூக்குமப் பரம்பொரு ளுலகர்

கருதிடு கால கற்பனை கடந்த

காரண னெனநினைப் பதுமாந்,
தரியல ரில்லாக் கருணைநா யகமே
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூட)

இப்படிச் சிவனை வேற்ற வுள்ளத்
திடையறா தெண்ணுவோன் சிவுனே
யப்படி வாய்ப்பிற் பவமெலா மணுகா
வரியமெய்ஞ் ஞானிமற் றவனே
திப்பிய முத்தி யவனுக்கே யுளதாந்
தியானத்தின் றிறமிது வாசுந்
தப்பிதஞ் செயினும் பொருத்தருள் புரியுஞ்
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூச)

தியானம் முடிந்தது.

—

VIII. சமாதி.

சுத்தமெய்ஞ் ஞான நந்தமாய் மேலாஞ்
சுயம்பிர காசமாஞ் சிவத்தி
லொத்தவத் துவித மாக்கலந் தின்ப
முறவதே சமாதியென் றுரைப்ப
ரித்தனை யன்றித் துவிதபா வனையா
லெப்திய பிறப்பறா தென்பர்
தத்துவா தீதன் வேதனாக் கிதுவாஞ்
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூடு)

உடலொடு பிராண வாயுவே பொறியே
 யுறுமனம் புத்தியே சித்தந்
 திடவகங் கார மைவகைப் பூதஞ்
 செறிதரு மாயைநா னென்னு
 மடமைவிட் டண்மை யுணர்ந்தின்ப சிவத்தில்
 வாய்ப்புறக் கலத்தலு மதுவாந்
 தடமகு டாநி பதிகளும் புகழுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூசு)

போதவக் கினியாற் பஞ்சபூ தாண்டம்
 பூதமென் புத்தியைத் தூல
 பூதஞ்சத் தாதி யாமெனச் சூக்ம
 பூதமே மாயையென் கருத்தைத்
 தீதெனத் தகித்து மாயையை யருளிற்
 றேய்வுறத் தகித்தின்ப மயமாய்ச்
 சாதனம் புரிந்து மூழ்கலு மதுவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூசு)

வானொளிக் குணமுந் தாரையி னொளியு
 மத்தளந் தீபக முதலா
 வானவோர் வியஞ்ச கங்கொடு விளங்கி
 யாங்குயிர் சிவத்தினை யறிந்து
 தானதாய்த் தன்னை யேனைய வுயிரைத்
 தனிச்சீவ மாகக்கா ணுதலுஞ்
 சானமுந் றடையுஞ் சமாதியென் றுரைப்பர்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கூசு)

என்னிச்சை ஞானக் கிரியைக ளெல்லா
 மிறையிச்சை ஞானக்ரி யைகளைப்
 பின்னுற்று நிகழும் பிரிந்தியங் காத
 பெற்றிய வெனவுணர்ந் திறையின்
 மன்னுற்ற வியாப கத்துளே யடங்கி
 வருபிர பஞ்சப்பற் றொழியத்
 தன்னைத்தா னறிந்து நின்றலுஞ் சமாதி
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கக)

வைத்தெடுத் தொழிந்த விங்குளிக் கலம்போன்
 மருவமுன் செய்வினை மாயை
 யொத்தடுப் பினுமெய்ப் பொருளையே நோக்கி
 யுறுபகுத் துணர்விறந் தேக
 சித்தனாய்ச் சிவனே தானெனக் கண்டு
 திளைத்திருப் பதுமுயர் சமாதி
 சத்திய வேதா கமப்பொரு ளிதுவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கா)

கூடரிடைக் குளித்துந் தம்பன வல்லோன்
 சூடுறா திருந்தெனத் தன்னை
 யடருமைம் புலன்கள் வியாப்பிய மாகி
 யடங்கத்தான் வியாபக னுகித்
 திடமுற வவற்றை யடக்கியா ணிலையிற்
 சேர்தலுஞ் சமாதியே யாகுந்
 தடமலர் வாவிச் சாம்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(கக)

என்றுமே சதசத் தாமியல் புண்மை
 யெண்ணியாய்ந் திறையரு ளல்லா
 தொன்றையுங் காணு துற்றுழிப் பாச
 மொளியின்மு னிருளென் வொழியுஞ்
 சென்றுறு டிறப்பு மில்லையா மிந்தச்
 செந்நிலை யடைதலுஞ் சமாதி
 தன்றிற லெவர்க்கு மறியவா ராத
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௭௮)

உப்பொரு படியு மப்பொரு படியு
 முற்றிட விரண்டுமோர் படியா
 மப்படி யிறையுந் தானுமொன் றாத
 லல்லது வேறுளங் கருதா
 தெப்படி வரினு மிடிவிழுந் தாலு
 மெண்ணிடா துறுதலுஞ் சமாதி
 தப்பியற் றிடினுங் குணமெனக் கொள்ளுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௭௯)

ஆயிர மீரை யாயிர மிலக்க
 மைந்திரட் டிலக்கமோர் கோடி
 மேயபல் வருட மெய்சவி யாது
 விழிதிற வாதுயிர்ப் பின்றித்
 னூயபே ரொளியை யகத்திற்கண் டின்பந்
 தோய்ந் துவீற் றிருத்தலுஞ் சமாதி
 தாயினுந் தந்தை தன்னிலுஞ் சிறந்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே. (௮௦)

தூங்கினோன் கையிற் பொருளென வுலகத்
 தோற்றமும் பற்றுமுற் றொழிந்து
 நீங்கவே விழித்த கண்குரு டாகி
 நிருமலா காரமாய்ச் சிவத்தின்
 பாங்குறு மனமச் சிவமலா லறியாப்
 பான்மைபெற் றுறுவதுஞ் சமாதி
 'சார்ங்கபா ணியனு மதிசயித் தேத்துஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ராடு)

பெத்தகா லத்து மிறையரு ளாலே
 பிறங்குபல் பொருளறிந் தாங்கு
 முத்திகா லத்து முதல்வன தருளான்
 முதல்வனை யறிந்தநு பவித்த
 லொத்துறு மியாண்டு மவனரு ளல்லா
 லொருசெய லெனக்கிலை யென்னுஞ்
 சத்திய புத்தி நிலைத்தலுஞ் சமாதி
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ராசு)

கார்த்தநேர் படலுஞ் சென்றடைந் தடங்குங்
 கரும்பொனே யெனமுழு முதல்வ
 னேர்ந்துழிச் சென்று பற்றியுற் றயலோர்
 நினைவிலா திறைமய மாகி
 யோர்ந்துற வழுந்தி யறிந்துபே ரின்ப
 முற்றுறு பெற்றியுஞ் சமாதி
 சாந்தமார் சோலைச் சாட்புவ னோடைச்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ராஎ)

பகர்பிர ணவசொ ரூபியாஞ் சிவத்தைப்
பண்புற நாதத்தோ டகர

முகரமே மகர ரூபமாக் கருதி
யுற்றிடு மகரமே யுகர

மகரமே நாத நான்கையு நான்கு
மறையெனக் கருதலுஞ் சமாதி
சகரர்நீர்ப் புவியிற் றவவடி வான
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ராஅ)

பிரமன்மால் ருத்திரன் மகேசனா முத்தீ
பேசசம் வர்த்தமாப் புவியிற்

றருமமார் சுவர்க்கஞ் சந்த்ரமண் டலமாச்
சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுமுத்தி
துரியமா நாபி மனங்களந் தலையாச்
சொலும்பூத பௌடிய ரீகழ்வு
தரைபுகல் சாதா ரணமென லதுவாஞ்
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ராகூ)

அவ்வையு வ் வினிலு முவ்வைமவ் வினிலு
மவ்வைநா தத்துநா தத்தை

யொவ்வுமா யையிலு மாயைதன் பாலு
முறுதன்னைச் சிவத்திலு மொடுக்கிச்

செவ்விய முறையி லமர்தலுஞ் சமாதித்
திறமென்ப ருலகெலாம் வாழி

தவ்விலா திந்நா னிலையுறீஇ வாழி
சண்முகா நந்தமா மணியே.

(ராய)

சமாதி முடிந்தது.

ஸ்ரீ சண்முகாநந்தமாமணிமாலையென்னும்
அட்டாங்கயோகமலை முற்றிற்று.

உ

குமரன் றிணை.

ஸ்ரீ சண்முகாநந்த,

நவமணி மாவல.

(நோய்த்துயர் விலக நுவன்ற கவிகள்).

காப்பு.

என்னை வருத்துபிணி யெல்லாந் தவிர்த்தருள
மன்னுசண்மு காநந்த மாதவன்மேற்—பன்னு
நவமணிமா லைத்தமிழ்க்கு நற்றுணையாய் நிற்குந்
தவர்பரவுந் தந்திமுகன் றுள்.

நூல்.

பொன்னைத்தான் படைத்தாலும் பிணியுறினென்
பயனதனைப் போக்கிக் காக்கு
முன்னைத்தான் வியப்பேனோ வுணையறிந்து
வந்தருள்பெற் றுய்தி மேவு
மென்னைத்தான் வியப்பேனோ மருந்தைத்தான்
வியப்பேனோ வெல்லா நன்றே
தன்னைத்தா னறிந்திருக்குஞ் சண்முகா
நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(க)

வாய்க்குமருந் திதுபோல வாய்க்குமருந்
 திலையெனவே வருங்கொண் டெண்ண
 நோய்க்குமருந் துதவுகின்றாய் பேய்க்குமுயர்
 தகடுகட்டி நொறுக்கு கின்றாய்
 காய்க்குமரங் கல்லேறுண் பதுபோலெவ்
 வெவர்மொழிக்குங் களிக்கின் றாய்நீ
 தாய்க்குமுன்பேற் கருணையுண்டோ சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (உ)

குருடுமல னீமைமுடஞ் செவிடுகூன்
 முதற்குறைகள் கொண்டு வந்தார்க்
 கிருவிழியாண் மகவுரைகால் காதுநிமி
 ருடம்புமுத லெல்லா மீந்து
 பிரமணிலுஞ் சிறந்தனையா லவன்படைப்பின்
 குறைதீர்த்துப் பேணிக் காக்குந்
 தருமதயா பரனீயே சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (ங)

சொன்னமழை பொழியினுமென் வறுமைகுடை
 யாய்விரிந்தோர் துளியு மென்மேற்
 றுன்னவிடா தென்றபடி நின்னருமை
 மருந்துதவுஞ் சுகத்தை யெல்லா
 மென்னுடைய விதிதடுப்ப ததிசயமே
 யென்புரீவே னெவர்பாற் சொல்லேன்
 தன்னிகரில் பெருங்கருணைச் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (ச)

எடுத்தமுது கொடுத்திடுதாய் முலைக்குத்து
 மகவறியா வியற்கை போல
 வடுத்தடுத்தென் பிணித்துயருன் செனிப்புக்கல
 நாணமுறே னன்னை தன்னை
 விடுத்துமக வெவண்புகுதும் யானுமுனை
 விடுத்தெவர்பால் விளம்பு வேன்காண்
 தடுத்துரையா தெவர்க்குமருள் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(ஐ)

இரவெலாந் தூக்கமலை வீக்கமுட
 னேக்கமுற விரங்கி நின்னைப்
 பரவினே னீறணிந்தே னன்மதிக்கே
 ளாமுடர் பான்மை போல
 விரவுநோய் நின்பெயரைக் கேட்டுமெனை
 விட்டகலா விதந்தா னென்னே
 தரமெலா முணர்ந்துதவுஞ் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(ஈ)

உள்ளியடுகள் ளியரெனினு மெள்ளஆழ்
 புகுதுமென வுரைத்த வாமே
 வள்ளலுன்சொற் படிசிறுவர் மருந்துசெயு
 முறைசிறிது மாறச் செய்தென்
 கள்ளவிதி நோய்த்துணைகொண் டிரவிலெனை
 வருத்தியது கழறற் பாற்றோ
 தள்ளிவிடா தின்னுமருள் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(ஊ)

பக்கவர் தழுமின்னும் பலநோயும்
 பெருநோயும் பறந்து போக
 மிக்குமகிழ்ந் துணைப்பணிந்து விடைகொடுசெல்
 பவர்களையென் விழிநேர் கண்டேன்
 கைக்குளா மலகமிதே நின்கருணை
 யெனக்கெய்துங் காலம் யாநீதா
 தக்கவர றருள்புரிவாய் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (அ)

மாந்தரெலா நின்னருளை வாழ்த்துகின்றா
 ரென்னிரண்டு மக்கண் மாட்டுப்
 போந்தபிணி நின்னருளாற் போயொழிந்த
 தென்னில்லப் பூவை பக்க
 லேயந்தபிணித் துயர்விலக்கி நலமேவப்
 புரிந்தருள்வா யெனக்காக் கின்றேன
 சாந்தகுண நிதியான சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (ஆ)

நவமணி மாலை முற்றிற்று.

உ

குமரன் றிணை.

ஸ்ரீ சண்முகாநந்த

மஹாதேவ மாவஸ

காப்பு.

மன்னுசண்முக காநந்த மாதேவ மாலையொன்று
முன்னு தமிழான் மொழிவதற்குப்—பன்னிரண்டு
கையான்முள் வந்ததுதிந் கையான் றிருவருளைச்
செய்யா திரானித் தினம்.

நூல்.

யானைவரு முன்னர்மணி யோசைவரு
மெனல்போல வெளியே நெஞ்சிற்
கானமுறு தம்புருமீட் டியவொலிபோற்
கறுபுறென்று கலித்துப் பின்ன
ருனருக றிருமல்வருங் கபம்வெளியாம்
படுந்துயர முரைக்கற் பாற்றோ
தேனையை களிபொழியுஞ் சண்முகா
நந்தமகா தேவ தேவே.

(க)

மேருவைச்சேர் காகமும்பொன் னிறமாகு
 மென்பரந்த விதமே நின்னைச்
 சேருமவர்க் ககநோயு முடனோயு
 மொழியவின்பஞ் சேரு மென்றே
 பாரிலுனை வந்தடைந்தோம் பின்னுமெமை
 நோய்வருத்தல் பண்போ கண்பார்
 சீரியரெல் லாம்பரவு சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(உ)

கற்பகத்தின் செழுங்கனியோ கனிரசமோ
 தேம்பாகோ கரும்போ கண்டோ
 வற்புதமார் தெள்ளமுதோ வெனவினிக்குங்
 கவிகள் பல வறையு மண்ணால்
 பற்பலகா லெடுத்தெடுத்தெந் துயருரைத்தே
 மெமக்கருட்கண் பாலிப் பாயோ
 சிற்பரனா னந்தெளிந்த சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(ங)

நிட்டையிலே யிருந்துபெருந் தவமுடித்து
 நினைத்தவெலா நினைத்த வண்ணந்
 திட்டமுற நடத்துபெருந் திறம்படைத்துச்
 சிறியேங்கள் செயுந்த வத்தா
 லிட்டமுற விவண்போந்தா யின்னுமியாம்
 பெருந் துண்புற் றினைக்க லாமோ
 சிட்டரெலாம் புகழ்ந்தேத்துஞ் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(ச)

எண்ணினான் மனஞ்சலிக்கு மிசைத்தாலும்
 வாய்சலிக்கு மெழுத வென்றா
 லண்ணலே கரஞ்சலிக்கு மெத்தனைநா
 ளித்துயர மாற்றி வாழ்வேங்
 கண்ணினாற் கண்டவர்கள் சகியார்கள்
 கேட்டவருங் கரைவா ரையா
 திண்ணமா நின்னருள்செய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(ரு)

அனைத்துயிர்க்கு முயிராகி யறிவினுக்கு
 ளறிவான வருள்சே ருன்னை
 நினைத்து நினைத் துளமிரங்கி நிகழ்த்தலலாற்
 கதியின்றி நிற்கின் றேமெம்
 வினைத்துயரும் பிணித்துயரும் விலக்கியினி
 யருள்புரிய வேண்டுங் கண்டாய்
 தினைத்துணையு முனைமறவேஞ் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(சு)

உன்மகிமை யுணராதார் நினையடுத்த
 நின்னருமியா முறுநோய் நோக்கிக்
 கன்மமொழிந் ததுவானோய் தீர்ந்ததுவா
 வெனக்கேலி கழறு கின்றார்.
 வன்மனத்தா ரவரெதிரெம் பிணித்துயரை
 விலக்கியருள் வழங்கி யாள்வாய்
 சின்மயசச் சிதானந்த சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(எ)

நயனகீகைடி நலமெடுத்துரைத்தது.

மீனளித்த சினைகளைத்தா னோக்குதலாற்
 ருனாக்கும் விதமே போலக்
 கானளித்த நினதுமலர்க் கண்பார்த்தெம்
 பந்தமெலாங் கரைத்துப் பேறு
 தானளித்த லியாமடையத் தக்கநா
 ளெந்நாளோ சாற்றாய் செய்ய
 தேனளித்த பூம்பதத்தாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(அ)

ஸ்பரிச கீகையின் பான்மை கூறியது.

குக்குடந்தன் முட்டையையாக் குதல்போல
 வலக்கைசிவங் குறித்துச் சோதி
 மிக்கவடி வகங்கொண்டெந் தலைதொடங்கிப்
 பரிசிக்கும் விசேடத் தாலே
 தொக்கமலங் களைந்துநின்பே ரருளீயு
 நாளெதுவோ சொல்லா யட்ட
 திக்குமுழு வதும்பரவுஞ் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே

(ஆ)

மானத கீகையின் வகையெடுத் துரைத்தது.

ஆமைதன தண்டத்தை யாக்குதல்போ
 னீயெங்க ளகத்திற் புக்கு
 நாமறியு மறிவுகொடு நின்னகத்துச்
 சிவஞான நயப்பா லுப்பு

மீமருவு மப்புமொன்ற வதுபோலு
 மேகநிலை விளக்க லென்றே
 தேமலியுஞ் சீரடியாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(கய)

சாத்திரதீக்கைத் தன்மைகூறியது.

பற்பலசாத் திரசாரம் பிழிந்துபதி
 பசுபாசுப் பான்மை காட்டி
 யற்புத்மாஞ் சிவசீவ ரைக்யநிலை
 முறைப்படிநீ யருளிச் செய்யு
 நற்பதவி கிடைக்கின்ற நாளெதுவோ
 யெனவாடி நலித றீர்ப்பாய்
 சிற்பரமெய்ப் பொருளுணர்ந்த சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(கக)

யோகதீக்கையினுண்மை கூறியது.

நாடிசந்தா னத்தின்வழி யென்னிதைய
 கமலத்தே நண்ணி நாப்பண்
 கூடுவிந்து ருபமா மான்மாவைச்
 சமுமுணையிற் கொண்டு சென்றே
 யாடிவரும் பரமனிதந் கலப்பிக்கு
 நின்கருணை யளித்தி டாயோ
 தேடியெமைப் புரக்கவந்த சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(கஉ)

பன்மலராற் பூசைசெயேன் கற்பூர
 தீபமிடேன் பலவர்க் கங்க
 ணின்முனிலே தனம்புரியேன் குற்றேவல்
 புரிந்தறியே னிணைந்து வாழ்த்திச்
 சொன்மலராற் றுதித்தறியே னிவற்றிலொன்று
 மின்றிவினை தொலையுங் கொல்லோ
 சென்மனினை தொலைப்பதென்றோ சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே. (க௩)

இருவீனயொப்பி னிய்யல்பு கூறியது.

கூத்தியரை மனையவளை வெறுத்தறமும்
 பொன்விலங்காங் கொள்கை நோக்கி
 நீத்தரிய நிட்டையிலே நிற்குமிரு
 வினையொப்பு நேர்ந்தா ருக்கே
 யாத்தரின தருள்கிடைக்கு முடவன்றேன்
 விரும்பலொக்கு மடியேன் வேட்டல்
 சேர்த்துனருள் செய்வாயோ சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே. (க௪)

மனக்குரங்கென் வசப்படுமோ நினைத்தபடி
 யுனைத்துதிக்க வருமோ வன்றி
 யெனக்கடங்கா தோடிடுமோ வென்செயுமோ
 வெனக்கலங்கி யிரங்கு கின்றேன்
 றனக்குநிக ரில்லாத தவராச
 யோகிரின் றயைசெய் வாயோ
 சினக்குறிகொண் டொறுப்பாயோ சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே. (க௫)

நெடியோனும் பிரமாவு மதிசயிப்ப
முடித்ததவ நிதியே மச்சுப்
படியேறி நினைக்காணும் படியேனும்
திருவருளைப் பாவிப் பாயே
லடியேனுட் கவலையெலா மகன்றோடும்
பெருமகிழ்ச்சி யடுப்ப தாகுஞ்
செடியேறும் பவந்தவிர்க்குஞ் சண்முகா
நந்தமகாதேவ தேவே.

(கக)

பாண்டியனில் வேண்டச்சோ னூடகன்று
கூடலுற்ற பால ருவா
யாண்டகைபோல் வந்துதிரு நீற்றாலந்
புதங்கள் பல வாற்று கின்றாய்
காண்டகுநின் சீரறியா ருண்டோவென்
'னொருநாவாற் கழறற் பாற்றோ
சேண்டருவாய்ப் புளியில்வரு சண்முகா
நந்தமகா தேவ தேவே.

(கக)

குருமணியே யுலகொலிக்கும் பெருமணியே
முற்றவத்தின் குறையைத் தீர்க்க
வருமணியே முனிவர்க்கா மணியே கண்
மணியேவிண் மணியே யாவுந்
தருமணியே மாமணியே தூமணியே
நவமணியே தமியேங் கட்டுத்
திருவருள் சிந் தாமணியே சண்முகா
நந்தமகா தேவ தேவே.

(கக)

நவமுதலே மெய்யடியார் நன்முதலே
 பொன்முதலே நவிலற் கெட்டாத்
 தவமுதலே தனிமுதலே சித்தரொலாம்
 வியந்துதுதி சாற்றத் தக்க
 வுமையிலாப் பெருமுதலே யொருமுதலே
 யெமதுதுய ரொருவச் செய்வாய்
 சிவமுதலா யெழுந்தருளுஞ் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே

(கக)

மலபரிபாக வகையை யுரைத்தது.

பரமனிடத் திலுமடியா ரிடத்துமதி
 பத்தியுற்றென் பந்த நீக்கி
 விரவுசிவ ஞானமுறப் புரிந்துமேல்
 வீடுதவும் விமல மேலாங்
 குருமணியா ரெனத்தேடி நினையடைந்தே
 னெனையென்று கொள்வாய் தேவர்
 சிரமணியாய் வந்துதித்த சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(உய)

சமாதியடையுந் தகைமை யுரைத்தது.

பரப்பிரமக் கடனீங்காப் பராசத்தி
 யெனுந்திரையே பரன்ச கங்க
 ஞரைக்குமுயி ரென்னுநகை திவலைகுமிழ்
 களைத்தோற்றி யொடுக்குமேலவ்

வரப்பிரம மலதிலையென் றெல்லவையு
 மாநந்த மயமாக் கொள்ளுந்
 திரப்பொருளை யருள்புரிவாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(2க)

சீத்தமெய்ஞ்ஞா னானந்த சுயம்பிரகா
 சப்பொருளாத் துலங்கு கின்ற
 வத்துவிலத் துவிதமாக் கலந்தின்ப
 மனுபவித்து வாழ்வாய் நீயெம்
 மெய்த்துயரங் காணமை வியப்பன்றே
 யாம்புகுந்து விளம்பக் கேட்டுந்
 சித்தமிரங் காமையென்றே சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(2உ)

நித்தியமாம் பொருளீதே யநித்தியமாம்
 பொருளினென நெஞ்சிற் கொண்டு
 வைத்தறிவா னிச்சயஞ்செய் தநித்தியத்தில்
 விருப்பொழித்து மருவு நித்ய
 வத்துவிலே விருப்புவைத்து வாழ்கின்ற
 பெரும்பேறு வாய்க்கும் வண்ணஞ்
 சித்தமினி யிரங்காயோ சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(2ங)

சந்திநிபாதந் தன்மைய கூறியது.

நிவிரத்திர திட்டைவித்தை சாந்தியெனு
 நான்கு சத்தி நிபாத மேவிப்
 புவித்துயரிஷ் விரத்திவிவே கஞ்சிவனா
 னப்பேறு பொருந்த மேலுந்

பவித்தநிர்வி காரஞா னத்தாலே
 யுபசாந்தி பலிக்கும் வண்ணஞ்
 செவிக்குளுப தேசிப்பாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(உச)

அபர ஓானத்தீன் அமைதி கூறியது.

வாதமிடு வதைவிடுத்து மெய்நூல்கள்
 சற்குருவை வணங்கி நன்றா
 வோதியுணர்ந் துணர்ந்தபடி சரியைகிரி
 யாயோக முளுற்றி யுண்மைப்
 போதமுறு சந்மார்க்கம் பொருந்துநா
 ளெந்நாளோ புகல வேண்டுஞ்
 சீதமலர் முகமுடைய சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(உரு)

பரஓானத்தீன்பான்மை யுரைத்தது.

கற்றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் பயனென்னே
 மெய்நூல்கள் கருதிக் கூறப்
 பெற்றபொரு ளனைத்துமநா பவத்திலுற்றுப்
 பிறழாது பிறங்கு மாட்சி
 யுற்றபொழு தேமோக்க முற்றிடுமா
 மிந்நிலைதா னுறுநாள் யாதோ
 தெற்றெனநீ யருள்புரிவாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(உசு)

இந்திரன்பங் கயன்றிருமால் பதவியுமன்
 பினர்பெறுமா நிசைக்க நீயே
 வந்திருக்க வவற்றிலொன்று வேண்டாதென்
 னுடற்பிணியை மட்டுந் தீரென்
 றிந்தவொன்றே வேண்டுவனென் னறிவின
 மிருந்தபடி யென்னே யென்னே
 சிந்தைமகிழ்ந் தருள்புரிவாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே. (௨௭)

பல்பொருளான் மனைமகா ராதியராற்
 பெறுமின்பப் பகுதி நோக்கி
 னெல்லளவிற் சிறிதாகுந் துன்பமலை
 யினும்பெரிதா நெடுநா ளாகச்
 சொல்லவொணு வகைசலித்தே னெல்லவையுந்
 துறக்குமொரு சுகங்கொள் வேனோ
 செல்லனைய கொடைக்கரத்தாய் சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே. (௨௮)

மெய்வாய்கண் மூக்குக்கா தையறிவிற்
 பகுத்தறிவு மேல தாகு
 முய்வாநூ லறிவினுந்தத் துவவறிவே
 மேலாமென் றுரைப்ப ரான்றோர்
 தெய்வாறு கூலத்தா ல்வறிவை
 யடியேனுஞ் சேர்ந்து வாழச்
 செய்வாயே செய்யாயோ சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே. (௨௯)

பாட்டினுக்கு மனமகிழும் பரமனைப்போ
 னீயுமகிழ் பான்மை யாலே
 வாட்டுபிணித் துயருமன வருத்தமுநோக்
 காதுனது மாட்சி சொல்லக்
 கேட்டபடி பற்பலவாம் பாமாலை
 யிடத்தமைத்துக் கிளத்தி யிங்ஙன்
 றீட்டினன்கொண் டருள்வாழி சண்முகா
 நந்தமகா தேவ தேவே.

(௩௩)

மகாதேவமாலை முற்றிற்று.

உ

தமரன்றுணை.

புநீமத் சண்முகாந்த சுவாமிகள்மீது,
மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரியற்றிய
தனிக்கவிகள்.

அஞ்சினே னினைத்தே னலறினே னலுத்தே
னையனே நோய்செயுந் துயரங்
கொஞ்சமா வீக்க மிருமன்முச் செடுப்புக்
கொடுந்துயர் செய்வதோர் வேளை
கஞ்சியா கார மென்மனை யாட்குங்
கடும்பிணி பலநகர் சுற்றித்
தஞ்சமென் றடைந்தே னின்னருள் புரிவாய்
சண்முகா நந்தமா தவனே (க)

வீட்டினு ணடக்க வேண்டினுங் கால்கண்
மிகத்தளர் கின்றன விரவி
னாட்டமுந் துயிலா திருமலும் விடாது
நான்படும் பாட்டையென் னவில்வேன்
வாட்டுமென் பிணியை விலக்கி நீ யாள்வாய்
மற்றுநான் பற்றிலேன் புணியிற்
முட்டிக மிகுந்த சித்தரிற் சிறந்த
சண்முகா நந்தமா தவனே (உ)

மனைபவ னிடுப்பு வலியிரு கால்கள்
 வலியடி வயிற்றிடைக் குத்தல்
 புனலுட னிரத்த மடிக்கடி போதல்
 பொறுத்திடுந் தரமல வரசே
 வினைவச மென்பர் வினையெலா நீயே
 விலக்குவா யெனவறிந் திவணுன்
 றனையடுத் தடைந்தேம் பிணிதவிர்த் தருள்வாய்
 சண்முகா நந்தமா தவனே

(௩)

கருணையங் கடலே நினதிரு திருக்கண்
 கண்டபின் னெம்மிடந் துன்பம்
 வருவது தருமா சித்தெலாம் புரிய
 மாநிலத் துதித்தமெய் வாழ்வே
 திருவருள் புரிந்து பிணித்துயர் குறைந்து
 தீர்த்திடக் கடைக்கணற் பார்ப்பாய்
 தருமமா மணியே கலியுக வரத
 சண்முகா நந்தமா தவனே

(௪)

தீயிவ ணிருக்க வேழையேம் பிணியா
 னெக்குறெக் குருகியுள் வருந்தி
 வாயினுற் புலம்பி யுடற்பல மிழந்து
 மனவலி குறைந்துதுன் புறுதன்
 ஞாயமா விரலி முன்னிருள் வருமா
 நங்களுக் கினிக்கதி நீயே
 தாயினுஞ் சிறந்த தயாபுர முதலே
 சண்முகா நந்தமா தவனே

(௫)

எத்தனை மருந்தோ வுண்டுண்டு சலித்தே
 நெதுவுமென் பிணிதவிர்த் திலதா
 லத்தநின் னருளென் பிணியெலா நீக்கு
 மருவினை போக்குமென் றறிந்து
 பத்தியோ டடைந்த பின்னுநான் றுன்பப்
 படுவது கூடுமோ பாராய்
 சத்தியி னருள்சேர் நித்திய முதலே
 சண்முகா நந்தமா தவனே

(சு)

நாயினேன் படுநோய் முழுதுமென் வினையா
 னனுகிய தெனப்பகர் வார்க
 னாயினென் வினைநின் னருட்கடங் கியதோ
 வருளிணும் வலியதோ வருளாய்
 மீயுறு ரவிமுன் னிருள்கெடா துறுமோ
 விமலநின் றிருவருள் புரிவாய்
 தாயென வந்த கருணைவா ரிதியே
 சண்முகா நந்தமா தவனே.

(சு)

வீக்கமே யிரும லனமிறங் காமை
 விழியுறங் காமையோ டினைப்பு
 நோக்கெரி விருகை கால்களி னசதி
 நோய்பல சேர்ந்துள வென்னை
 மேக்குய ரமார் குழுவைவவல் லகரர்
 வெருட்டிவாட் படுவதுபோல் வந்து
 தாக்குதல் சகியா துனைச்சுர ணடைந்தேன்
 சண்முகா நந்தமா தவனே

(சு)

வேறு.

வாடுபயிர்க் கிரங்கிவரு மாமழைக்கப் பயிர்செயுந்
 மாறுண் டாமோ [கைம்
 நீடுதய ருறுமெமக்கு நீசெயும்பே ரருட்கெளியே
 நெஞ்சி லுன்னித்
 தேடுகைம்மா றிலையெனி னு நினை த்துதிப்ப தொன்
 சீறி யெம்மைச் [றுடையேஞ்
 சாடும்வினை தளிர்ந்தருள்வாய் சண்முகா நந்தபெருந்
 தவமே லோனே. (கூ)

வேறு.

இக்கடித மெழுதும்போ தைம்புலனுங் கலங்கி
 யிருந்ழியு நீர்சொரிய வுடன்முழுதுஞ் சோர
 மைக்கடலி னடுத்தோணிப் பாய்மரக்கா கம்போன்
 மற்றொருபற் றில்லாது நின்னருளே யுன்னித்
 திக்கனை த்துநீ புகழுமுன தருளுண்டேற் பிழைக்கச்
 செய்கவின்றேற் பிறிதாக துயர்சுகியே னென்று
 தக்கநின்பால் விண்ணப்பஞ் செயத்துணிந்தேன்
 சண்முகா நந்தகுரு சாமிதயா நிதியே. [கண்டாய்

[மேற்கூறிய கவிகளைப் பார்த்து மகிழ்ந்து ஸ்ரீமத்
 சண்முகநந்தகவாயியவர்கள் கட்டளையிட்டருளிய பாசரம்]

மாதவத் தோர்கள் சூழ்ந்திடக் கணங்கண்
 மலர்களை யடிகளிற் சொரிய
 வேதமி லாத விசன திடப்பா
 விருந்திடு மம்மணி யருளாற்

பாதக மனைத்து மனையுட னினக்குப்
 பகன்முனம் பனியென விலக்கிச்
 சாதக முரைத்து நினைமனைக் கனுப்பச்
 சார்ந்தனன் சண்முக னிவணே.

[ஸ்ரீமத் சுவாமியவர்கள் கட்டளையிட்டருளிய பாகரத்தைக்
 கண்டு மு. ரா. க. எழ்தியனுப்பிய செய்யுள்]

விண்முக வலாரி யமர்கீம் புருடர்
 வித்தியா தரர்திரு நெடுமான்
 மண்முக முனிவர் சித்தர்நா வலர்கா
 வலர்பிறர் யாவரும் வழத்துந்
 தண்முக மணியே தவசிகா மணியே
 சாத்விக குணச்சிந்தா மணியே
 சண்முகா நந்த சாமியே யெனக்குச்
 சாதகந் தருவதுன் றயவே.

(கக)

வேறு.

சம்பந்த னின்னகர்மன் கூனும் வெப்புந்
 தமிழ்ப்பாடி நீறுதவித் தகைந்தா னென்பர்
 வெம்பந்த மறவெலுநீ முன்குன் பின்குன்
 வெப்பாதி பிணியனைத்து மெலியார் யார்க்கு
 நம்பந்தத் திருநீற்றால் விலக்கிக் காக்க
 நாங்கண்டோ நிற்பெருமை நவிலற் பாற்றோ
 தம்பந்தம் விடுத்தவருக் கருள வந்த
 சண்முகா நந்தபெருந் தவமே லோனே. (கஉ)

நினைத்தாலு முரைத்தாலு நோக்கி னாலு
 நிகழ்பிணியும் பவப்பிணியு நீங்கு மாக
 வெனைத்தாலோ மருத்தென்றும் பூதி யென்று
 மீகின்ற யருள்வடிவா யிலங்கி நிற்கு
 முனைத்தானு மறைத்தெமைப்போ லுலகின் மேவி
 யுறுகோலத் தினுக்கேற்ப வுளுந்து வாங்கொல்
 தனைத்தானன் குணர்ந்தசிவ ராஜ யோக
 சண்முகா நந்தபெருந் தவமே லோனே. (க௩)

புகலியர்கோன் மணிமந்தி ராதி நீரே
 போதுமென வேதமொழி புகன்ற னென்று
 திகழ்திருநீ றணிந்துபிணி தீர்ந்தி லோநின்
 றிருக்கரத்தாற் பெறப்பிணிக டரக் கண்டோ
 மகமகிழ்வுற் றேரீரே நின்கைப் போதோ
 வருளளித்த தின்னுமிஃ தறியா ருண்டோ
 தகவுடையேசர் மனத்திருத்தி வாழ்த்தி யேத்துஞ்
 சண்முகா நந்தபெருந் தவமே லோனே. (க௪)

அருளெனுமன் பின்குழன் யென்று நன்ற
 மவனருளா லேயவன்றாள் வணங்கி யென்றும்
 பெரியர்புக லுவரெங்க ளன்போ நின்றன்
 பேரருளோ முன்னதருள் பெற்ற லன்றி
 வருவதிலை யன்பன்பு செய்தா லன்றி
 வாய்ப்பதிலை யருணியே வழுத்தல் வேண்டுந்
 தருமநெறி முறைதவரு முனிவர் போற்றுஞ்
 சண்முகா நந்தபெருந் தவமே லோனே. (க௫)

வேண்பா.

இன்னமுநீ சோதிப்ப தென்றூற் றுயர்ச்சகியே
மன்னையினு மாப்பே ரருளுடையாய்—நின்னுடைய
கண்முகா நந்தக் கருணைசெய்து காத்திடுவாய்
சண்முகா நந்தவர தா. (கக)

[மேற்கூறிய கவிகளைக்கண்ட ஸ்ரீமத் சுவாமியவர்கள்
கருணைகூர்ந்து கட்டளையிட்டருளிய பாசுரங்கள்]

கந்த சாமிக் கவிராச நற்குணை
நொந்து நின்மன நோயிற் படுவதா
லந்த மான வரனரு ளாற்பிணி
நிந்தை மேவி நிலைகெடப் போகுமே.

போகும் வீக்கம் பொடிதலை கட்டியே
வேகும் வன்னியுள் விட்டுக் கருக்கியே
யாகும் பூதியோ டண்டத் திறுக்கிடச்
சாகும் வீக்கம்பின் சார்ந்திடா நானையே.

[மேற்காட்டிய ஒரு பாசுரங்களையும் பெற்ற ழ. ரா. க
கூறிய செய்யுள்]

கருணைநெடுங் கடலேநின் றிருவாக்கா
லருளிரண்டு கவியும் வாங்கிச்
சிரசின்மிசைப் புனைந்துவிழி களிலொற்றி
வாசித்துத் தெரிந்த போதே

யுரியபிணி பாதியொழிந். ததுபாதி
 யும்மிரவி லொழிவ தாகுந்
 தருணமறிந் தருளுதவு சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (க௭)

வீக்கமெலா முண்டிரும லுண்டுகப
 முண்டுணவில் வெறுப்பு மேயுண்
 டாக்கைதளர் வுண்டுநடந் தாலினைப்பு
 முண்டுரின தருளுண் டாகும்
 பாக்கிமுண்டெனிற் பிழைப்புண் டில்லையெனிற்
 பிறிதுண்டு பயமுண் டாமோ
 தாக்கும்வினை போக்கவருஞ் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (க௮)

ஒருநாளா விருநாளா வொருவார
 மாவிருப துடனி ரண்டு
 பெருநாளாகீ காக்கின்றே னினிச்சகிக்க
 முடியாது பெருமை மேவுங்
 குருநாதா பிணியினை த்துங் குறைத்திடுக
 சோதிக்கக் கூடா தையா
 தருநாடும் பெருங்கொடையாய் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (க௯)

என்பாட்டுப் பலகேட்டுந் திருவுள்ள
 மிரங்காம லெதுசொன் னாலு
 முன்பாட்டுக் கிருக்கின்றா யெனதுபிணித்
 துயரினுமென் னுரிமை யான

டன்பாட்டைக் கண்டவர்கள் சகியார்கள்
 நினையலது சரண்வே நில்லை
 யன்பாட்டு சுவைக்கவிசொல் சண்முகா
 நந்ததுற வரசாந் தேவே. (உய)

தாய்கொண்ட பெருங்கருணைச் சண்முகா
 நந்தகுரு சாமீ நல்லூண்
 வாய்கொண்டார் வாழ்த்துவதும் பசிகொண்டார்
 வைவதுவு மரபாம் பூவி
 னேய்கொண்டார் பேய்கொண்டார் போல்வநுவ
 ரெந்தவித துவல்ல ரேனு
 நீகொண்ட கருணைவிட லாகாது
 பொறுத்தருள்க நிமல வாழ்வே. (உக)

[மேற்காட்டிய ஈ கவிகளையும் கண்டு மகிழ்ந்து ஸ்ரீமத்
 சுவாமியவர்கள் கட்டளையிட்டருளிய பாசுரங்கள்.]

வேண்பா.

இத்தரையில் வெண்டா மரைக்கிழுத்தி நின்வாயின்
 முத்தமிழைக் கொண்டு முழுமனதா—நத்திக்
 கரைத்துப் புகட்டினனோ கந்தசா மீயிங்
 குரைத்தவி மெத்தடியப் பு

வியப்பாகி பென்னுள் விளைசுகமென் சொல்வேன்
 பயத்தொடுதே னும்பசு நெய்யு—நயத்துடனே
 யுண்டாலும்போதா துரைத்தகவி நாலாலே
 கண்டாய வென்மனமே காண்.

பூவுல கதனிற் குருவெனப் புகன்று
 புலியத ளாசனத் திருந்து
 காவியஞ் சடையும் வேடமுங் காட்டிக்
 கணகண வெனமணி யாட்டி
 மேவுவா றுனைவிட் டிவர்களைக் குருவா
 வேண்டுத னெற்பொதி விடுத்துச்
 சாவியைக் குற்றிக் கைசலிப் பதுவாஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உஉ)

அடுத்தவர் பிணியும் வினையுமேற் பிறப்பு
 மகற்றவே கருதிரீ ரிட்டை
 விடுத்தெழுந் தருளி யிருக்கவு மறியார்
 வேறிடத் தலைகுவ ரந்தோ
 கடுத்துவா னிரவி வெயில்விரித் தாலுங்
 காணுமோ கூகைமற் றவரைத்
 தடுத்துரைச் தாலு முணர்வரோ வுணரார்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உ௩)

அடுத்தநின் னாற்ற லறிந்துநன் கடைந்து
 மையநின் சொல்வழி கடந்து
 விடுத்துமுன் பெற்ற பலனும்விட் டின்னன்
 மேவுவார் மடமையென் புகல்வே
 எனடுத்துமா மழைக்கே யலலது வானத்
 திடிக்கொரு குடையினைப் பிடித்தீத்
 தடுத்திட லாமென் றெண்ணிடி லாமோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(உ௪)

பாதகம் புரிந்து பழியுமெண் னாது
 பார்த்திபர் தமக்குமஞ் சாத
 காதக ரேனுஞ் சோரர்க ளேனுங்
 காவென வணங்கினு லவர்செய்
 தீதகங் கொளாது திருவருள் சுரந்து
 சிறப்புறு சீலர்க ளாக்கிச்
 சாதக முரைத்துப் பலனெலார் தருவான்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௫)

கற்பனை கடந்து கரணமுங் கடந்து
 காரணங் கடந்துதென் கயிலை
 வெற்பினுஞ் சிறந்த சுருளிமா மலையின்
 மெய்த்தவம் பயி லுநல் லாசான்
 பொற்பதம் பரவிச் சித்தெலா மெளிதிற்
 புரிந்திடு பெருந்திறம் படைத்துத்
 தற்பரை யருள்பெற் றுயர்ந்தவா காவாய்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௬)

கனலிடை யிருப்பார் புனலிடை நடப்பார்
 கடுவிட முண்டியிர் தரிப்பார்
 மனசினி னினைத்த வகையெலாஞ் செய்வார்
 வரதநின் னன்பரே யென்னி
 னனகநின் பெருமை யளந்துநான் புகலற்
 காவதோ யாவரே யறைவார்
 தனதனும் வியக்கும் பெருநிதி படைத்த
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௭)

ஆத்திர முடையார் புத்திவி சால
 மடைந்திடா ரவசரப் படுவார்
 தோத்திரம் புரிவா ரடியிசை வீழ்வார்
 சொன்னதே சொல்லுவா ரெல்லாம்
 பார்த்துளங் கொண்டு புன்னகை புரிந்து
 பக்குவப் படும்வழி பகர்வாய் *
 சாத்துய ரடையா தெமக்கருள் புரியுஞ்
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௮)

உயிர்கீடுணங்கள்.

சிற்ப்புரி ரியற்கை முற்றுமோ ராது
 சிறிதள வறியுமற் றதையுந்
 தெற்றென மறக்கு நிலையுறா தலையுந்
 தேகமா நிதிபிர பஞ்சப்
 பற்றுமேற் றுகொள்ளு மிந்நிலை விடுத்துப்
 பரத்தினை நாடுநா ளெதுவோ
 சற்றுநீ யருளாய் முற்றுணர் யோகி
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௨௯)

இறைவன் நிர்விகாரியேனல்.

இரவிசந் நிதியிற் சூரிய காந்த
 மெரிதருந் தாமரை விரியு
 மிரவி விகார மெய்தலிணு ழுங்கே
 பிறைமுனம் பஞ்சகிர்த் தியங்கள்

விரவுற நிகழு மிறைக்கொரு விகார
 மேவுத வில்லையென் றுணருந்
 தரமுடை யறிவு மருவுநா ளெதுவோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௩௩)

இறைவன் அறுதணங்கள்.

முற்றறி வளவி லாற்றல்பே ரருடன்
 முழுவய மியல்பிலே பாசப்
 பற்றறல் வரம்பி லின்பமு விரண்டாப்.
 பகருமிக் குணங்களே கடவுட்
 பெற்றியா மிவற்றின் மறுதலை யான்ம
 பெற்றியா மெனவுணர் ஞானஞ்
 சற்றுமி லாருக் குய்யுநா ளுண்டோ
 சண்முகா நந்தமா மணியே.

(௩௪)

ஜாதகங் கட்டளையீட்டருளவேண்டுமெனக் கூறிய
 செய்யுள்.

செவ்வாயி லெளியேற்குச் சாதகஞ்சொல்
 லுவதாகத் திகழுஞ் செம்பொற்
 செவ்வாயி லுரைத்தபடி செய்வாயென்
 றுளமகிழ்ச்சி திளைக்கின் றேன்கா
 ணவ்வாயு மவ்வாயுஞ் சிவ்வாயும்
 வவ்வாயும் யவ்வா யுஞ்சே
 ரைவாய்மைப் பொருளுமுணர் சண்முகா
 நந்ததூற வரசாந் தேவே.

(௩௫)

நான்க்கட்டியைப் பஸ்பமாக நீற்றியபோது கூறிய
செய்யுள்.

ஐந்தொழிலு மிறைவனுக்கு விளையாட்டே
யாகுமென்பா ரஃதே போலக்
கெந்தகந்தா ளகம்வீரம் பொன்வெள்ளி
யாதியவை கிடைத்த வாறே
முந்துதிரு நீறிட்டுத் துணிசுற்றிச்
சிறுநெருப்பு மூட்டி வைத்து
வெந்தபற்ப மாக்குவது சண்முகா
கத்தருக்கு விளையாட்டாமே.

(௩௩)

நின்னருமைத் தாளகபற் பங்கொள்ளும்
பெரும்பேறு நேர்ந்த போதே
மன்னுமொன்ற லுடனேயு மிரண்டாலே
யகனோயும் வாடித் தீர்ந்த
பின்னருறு பவனோயு மெனையணுகா
நிலைபெற்றேன் பெரியோ ரெல்லா
முன்னுபெருந் தவமுழுது முடித்தசண்மு
காரந்த முனிவ ரேறே.

(௩௪)

[பெண்களுக்கு விபூதிமருந்து கொடுப்பதில்லையென்று
ஸ்ரீமதி சுவாமியவர்கள் பிரசித்தப்படுத்தியபோது அதனை
மாற்றி அருள்புரியவேண்டிக் கூறிய பாடல்கள்.

பண்டுமுதற் றெய்வமே யிலையெனுகாத்
திகருண்டு பாவஞ் செய்வா
ருண்டுபுவி யாவரையுந் தாங்கலல்லால்
வெறுத்தொதுக்க லுண்டோ யாவுந்

கண்டறிநிற் கென்புகல்வே மறியாதார்
 வசனமுளங் கருதற் பாற்றோ
 தண்டமிழா கரமுதலே சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(௩௫)

யாவரெது புகன்றாலு மெய்மெய்யாம்
 பொய்பொய்யா மலது மாறிப்
 போவதிலை வீணரெதோ புகன்றதனா
 னினக்கேதும் புரையுண் டாமோ
 தேவசிகா மணியாகப் பூவுலகி
 லவதரித்துத் தெரிசித் தோர்க்குச்
 சாவகற்று மருந்துதவுஞ் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(௩௬)

உன்னையே கடவுளென நம்பினோ
 யாற்பேயா லுறுகண் கொண்டோர்
 மன்னுமக வில்லாதோர் வந்துகாத்
 திருப்பவுநீ மறுத்தி யென்ற
 பின்னையவர் படும்பாடு சகிப்பரிது
 மனமிரங்கிப் பெரிது காப்பாய்
 தன்னினே ரருட்கடலே சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே.

(௩௭)

ஒருவனெதோ புகன்றதற்காப் பேதையர்கள்
 பலர்வருந்த வுள்ளத் துன்னித்
 திருவருள்செயாதிருந்தன் முறையாமோ
 பலபெண்கள் சிந்தைத் துன்பம்

பெருகுவிதோர்ந் திதுபுகன்றேன் சிறியனேன்
 கவிக்கிரங்கிப் பேணிக் காப்பாய்
 தருமகுண காரிதியே சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (௩௮)

[மேற்கூறிய கவிகளைக்கண்ட ஸ்ரீமத் சுவாமியவர்கள்
 கட்டளையிட்டருளிய பாசரம்.]

கன்னியரின் குலமனைத்து மன்னையெனக்
 தருத்தேறக் கடைக்கான் மட்டு
 முன்னியுறு பிணிதவிர்க்க வுடன்பட்ட
 தல்லாம லுரைப்ப தென்னே
 சென்னிமதி யணிந்தவர னந்நியரின்
 மனம்புகுந்து செவிக்க னேற
 வன்னியென வழங்குமொழி யுன்கனியால்
 பான்மறந்தேன் வகையுள்ளானே.

[தைலம் வேண்டுமென்று மு. ரா. க. கூறிய செய்யுள்]

நலபாட்டில் விருப்பமிசு சண்முகா
 நந்தகுரு நாதா நானும்
 பலபாட்டி லுன்புகழைப் படிப்பேற்குக்
 கருணையுடன் பகர்ந்த வரிறே
 சிலபாட்டில் ஐதலமருள் செயவேண்டுஞ்
 செலவாமுன் செப்பி னேனா
 வலபாட்டி னாலுலகை யுயக்கொள்ள
 வறமனைத்து நனிஊந் தேவே. (௩௯)

வேறு.

நாட்டின் மிக்குயர்ந் துள துசோ
 ணடுநன் றுற்றும்
 வீட்டின் மிக்குயர்ந் ததுமுத்தி
 வீடந்த விதமேற்
 கூட்டு சண்முகா நந்தசற்
 குருமணீ தைலப்
 பாட்டி லெத்தனை வேண்டுமீ
 குவன்புகல் பரணே.

(சய)

[தைலம் வேண்டுமென்று கூறிய பாடல்களைக் கண்டு
 மகிழ்ந்தருளிய ஸ்ரீமதி சுவாமியவர்கள் கட்டளையிட்டருளிய
 பாகரம்.]

ஒருபாதி யுமைக்களித்த வும்பர்முத
 லோனருளா லுனக்குச் சொன்ன
 ஒருபாதி தைலமதை யுணக்களிப்பே
 நொருமையுட னோர்நாள் பத்து
 மைரூபாதி சிழ்விடுத்து மறுபாதி
 மேல்விடுத்திட் டோங்கு செந்நெற்
 குருபாதி புடமெடுத்திட் டதன்பின்னே
 கொடுத்திடுவன் குணமுள் ளோனே.

பிலபெரியர் திருவவதா ரஞ்செயும்வே
 ளாங்கண்ணிப் பதியிற் றோன்றி
 நிலவுலகிற் சித்திசெய்வாய் நினைநினைந்து
 பத்திசெய்வே நிகழ்த்து நம்முட்

டலையெழுத்தொன் றேபேத மல்லதில்லை
 யினியேனூந் தயைசெய் வாயோ
 புலவரெலாந் தொழுதேத்துஞ் சண்முகா
 நந்தபெரும் புகழ்ப்பெம் மானே (சக)

[நாகை நீலாயதாகியம்மன் தரிசினையை இரவு 8 மணிக்குச் செய்து 9 மணிக்குச் சாம்புவனோடைக்கு வருவதாக 'சூழீமத்' சுவாமியவர்கள் ஒரு பாசரங் கட்டினையிட்டருளி நாகையில் தரிசினைசெய்து கோயிலுக்கு வெளியே வரும்போது சில துஷ்டர்கள் வந்து சுவாமிகளைக் கடற்கரைக்கு இழுத்துப் போய் கப்பல் நங்கூரங்கட்டும் கயிற்றால் கட்டிவிட்டுப்போய் விட உடனே ஒன்பது பாசரம் கட்டினையிட்டருளிக் கயிற்றுப் பந்தம் நீங்கிச் சாம்புவனோடைக்கு வந்தருளிய அற்புத விஷயத்தைக் குறிப்பித்தது.]

படியாத நாவாய்கட் டெங்கயிற்றா
 னைகையில்வாழ் பதகர் நெஞ்சந்
 துடியாது கட்டிவைக்கப் படித்துணர்ந்த
 நாவாயாற் சொற்பா வோதி
 நெடிதாமைங் காதச்சரம் புவனோடைக்
 கக்கணமே நேருற் றாய்நீ
 முடியாத தொன்றுளதோ சண்முகா
 நந்ததவ முனிவ ரேறே. (சஉ)

டி. ரா. க. கவிசைக்கண்டு மகிழ்ந்திருவிய ஸ்ரீமத் சுவாமீ
யவர்கள் கட்டளையிட்டருவிய பாகசங்கங்கள்.]

பவமெலா முருவாக் கொண்டு
பாரினிற் றேன்றி யிந்நாட்
டவமெது வென்றெண் ணாத
தமியனைப் பொருளா வெண்ணிச்
சிவமது பூத்த வுள்ளச்
செந்தமிழ்க் கந்த சாமீ
நவமணி மாலே சொற்றாய்
நாரணிக் காசூந் தானே.

ஆறு முகமிலை யீராறு
கையிலை யாடுமயி
லேறும் வகையிலை யென்கையில்
வேலிலை யின்னல்கெடக்
கூறு மொழியிலை மாநில
மேனற் குணங்களிலை
மாறு பெறாத பெயர்சண்மு
காநந்த மார்க்கமிதோ.

ஆனந்த மாகிய வாறு
முகப்பே ரடைந்திருந்தா
லேனிந்தப் பூனினின் மாந்த
ரினப்பட்ட டிடருறுவேன்
ஆனந் தனிலுற்றுக் காரணி
பாகத்துக் கண்ணுதலின்
றான்ந் தலையுற்றென் நாளினு
முள்ளந் தழைத்திடுமே.

முன்னையினை விட்டகலா விவையொரு
 பொருட்டாக முன்னியன்பாற்
 சொன்னகவி யுயர்சோம சுந்தரற்கா
 மவன்பாகச் சகுணச் சீலி
 யன்னையட்கா மவளீன்ற வாறுமுக
 வயிலோற்கா மவற்கு முத்த
 முன்னவற்கா மல்லாம விவற்குண்டோ
 முத்தமிழின் முடிவுள் ளோனே.

மேற்காட்டிய பாசுரங்களைக்கண்டு மு. ரா. க. சொல்லிய
 செய்யுள்.

ஐறுமுக நினையடுத்த பேர்க்குமுண்டு
 பன்னிருகை யணியு முண்டே
 யேறுபுக மும்மையிலு மிம்மையிலு
 மெம்மையிலு மேற்ற முண்டு
 தேறியுனை வந்தடைந்தே னில்லையென
 நீயெனக்குச் செப்ப னன்றே
 நீறுதவித் துயர்தவிர்க்குஞ் சண்முகா
 நந்ததவ நிமல வாழ்வே.

(சீவடி)

மு. ரா. க. பாடல்களைப்பற்றி ஸ்ரீமத் சுவாமியவர்கள்
 கட்டளையிட்டருளிய பாசுரம்.

ஐயனரு ளாற்சேற்றா ரிராமசா
 மிக்கவிஞ னளித்த பாலன்
 ஐயனடி தொழுங்கந்த சாமியெனு
 மன்புடையோ னாயினி மீதின்

மெய்யனெனக் கருதியெற்குப் பால்கலை
 பலவணிந்தான் விருப்ப மாகக்
 கையுருவக் கவலையெடுத்தோற் காவதலா
 லெனக்குண்டோ கருதுங் காலே.

புனலொழித்துப் பால்கவரு மயனூர்தி
 நிகராகப் புவியில் யாண்டு
 மினல்புதுத்து நவைவிடுத்துக் குணங்கொண்டு
 பெருமகிழ்ச்சி யெய்து மாட்சி
 மனமுறக்கொ ளறிஞரெலாம் வந்துபணி
 முனிவர்க்கா மணியே யென்முன்
 வினைதவிர்த்துச் சுகமுறச்செய் சண்முகா
 நந்ததவ விமல வாழ்வே. (சச)

மிகத்தெளிநீ றையுங்கலக்கி மேனியெலாஞ்
 சேறாக்கி மீளு மேதித்
 தொகைக்கிணையாஞ் சமடர்சிலர் பெரியோர்பாற்
 பழிகூறித் தூற்றித் தங்க
 ன்குத்திலுறு மழுக்காறு காட்டியிகழ்
 வடைவரிவர்க் கறிவுண் டாமோ
 தகப்பெரியர் புகழ்ந்தேத்துஞ் சண்முகா
 நந்தபெருந் தவமே லோனே. (சரு)

பெரும்புவிட்டு வேம்பருந்திக் களிப்படையு
 மொட்டகநேர் கயவர் சில்லோர்
 பெரும்புவிற் புகழ்விடுத்துப் பழிதூற்றி
 மனமகிழ்ச்சி பெறுவா னீந்தோ

வரும்பழிபா வந்நுக்குச் சிறிதுமஞ்சா
 ரிவர்க்கும்பும் வழியுண் டாமோ
 வீரும்பிமுனி வரும்பரவு சண்முகா
 நந்ததவ விமல வாழ்வே.

(சக)

பொடிபடர்தீ நிகர்பெரியர் தமதாற்றன்
 மறைத்துலகர் போல்வாழ் வாரே
 லடிபரணிக் காத்தறிந்து பயன்பெறுவா
 ரறிவுடையோ ரறிவில் லாதோர்
 மடமடெனப் புகுந்துதொட்டுக் கைவேக
 மனம்வேக வருந்தி வீழ்வார்
 நெடியவுல கியல்பிதுவாஞ் சண்முகா
 நந்ததவ விமல வாழ்வே.

(சஎ)

தவத்தாலுன் சந்நிதியை யடுத்திரண்டு
 விழிகுளிரத் தரிசித் தேனென்
 செவிச்சாரத் தெள்ளமுதக் கவிகேட்டேன்
 வாய்குளிரச் சிலபாச் சொற்றே
 நெவற்றாலும் குறையில்லை யுடற்பிணியை
 விலக்கியரு ளீவாய் வாழி
 பவத்தாலார் துயர்விலக்குஞ் சண்முகா
 நந்தகுரு பரமே லோனே.

(சஅ)

தனிக்கவிகள் முடிந்தன.

ஸ்ரீ சண்முகானந்த சுவாமிகள் திருவடிகளே சரணம்.